

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMÂNE
DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNA

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL

pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL:

1. Pastorală.	8. Solemnitatea dela Patriarhie I. M.	
2. Despre învierea trupurilor, trad. N. Chițescu	9. Mișcarea Misionară.	***
3. Primăvara cea vecinică	10. Cronica internă	***
4. Învierea Domnului . . . . . N. Cazacu	11. Cronica externă	***
5. Fermentul vieții creștine . . . . . Pr. Dr. Marin C. Ionescu	12. Cărți noul	***
6. Scrierea lui Tertulian . . . . . N. Chițescu	13. Parohii vacante	***
7. În chestiunea bugetului . . . . . ***	14. Daruri și mulțumiri	***

PASTORALA¹⁾

Miron,

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Eparhiei Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al României.

Cetitorilor și celor ce vor asculta această scrisoare pastorală, har și pace dela Cel-de-Sus, iară dela Noi doriri de bine și sănătate.

„Așa dar, dacă ați înviat împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde Hristos se află șezând deasupra tuturor lumilor. Căutați cele de sus, nu cele de pe pământ”. (Coloseni III 1-2).

Jubiții Mei fii sufletești!

Noi creștinii credem și mărturisim, că Domnul nostru Iisus Hristos a înviat cu adevărat din mormântul pecetluit și păzit de puternică strajă. Credem și mărturisim, că s'a arătat — precum dovedește Sfânta Evanghelie — întâiu Mariei Magdalena, apoi ucenicilor și în urmă multor frați, încredințându-i că minunea învierii — necuprinsă de mintea omenească, — e faptul cel mai puternic, prin care s'a descoperit slava

lui Dumnezeu și iubirea lui fără de margini față de omenirea robită păcatului.

Credința în învierea Domnului e semnul de cea mai înaltă cinste, pe care nu-l poartă decât creștinul. Prin credința în înviere, creștinul se deosebește de necreștin și tot această credință îl înalță pe cele mai înalte culmi ale vieții și-l face partaș al vieții veșnice.

De aci rezultă în chip firesc, că Învierea Domnului e un izvor nesecat de senină și înălțătoare bucurie și că e creiatoare de nădejdi mai pre sus de puterile omenești, dar nu mai puțin îndreptățite. Ne bucurăm că a înviat Domnul, căci astfel a biruit dreptatea, iubirea și nevinovăția, pe cari

1) Toți preoții sunt obligați să citească această Pastorală în auzul tuturor creștinilor din parohia sa.

prigonitorii Lui izbutiseră să le răstignească pe crucea Golgotei.

Dar Invierea Domnului are un înțeles cu mult mai larg și mai adânc, decât acela care ne vorbește despre dreptatea și nevinovăția unui om.

Prin înviere Domnul a sfărâmat puterea morții și a frânt boldul păcatului, făcând părtași acestei puteri pe toți care vor crede în El, ca în Fiul lui Dumnezeu. De aceea sufletul creștinului trăiește din plin viața nouă în Hristos și are nădejdea vieții veșnice.

Din acestea înțelegem, că bucuria învie-

rii Domnului și nădejdea vieții veșnice sunt două puteri, pe cari le găsim numai în sufletele creștinilor adevărați ca două podoabe prețioase și cu totul distinse.

Sunt ele încă vii în sufletele creștinilor noștri de astăzi? Lucrarea lor e destul de puternică spre a feri pe creștini de adevăratele și ispitele lumii acesteia? Iată întrebări, pe cari se cuvine să le punem în aceste zile de luminat și dumnezeesc praznic, cu atât mai mult cu cât se pare că întristarea a cuprins multe inimi și unele greutăți ale vremii au descurajat multe suflete.

Jubiți Mei fii sufletești!

De multe ori lucruri fără nici un preț și cu totul zadarnice împiedică pe creștini, să se bucure de binecuvântarea și harul mântuitor al lui Dumnezeu. Astfel se întâmplase în cetatea Colose, unde luase ființă o comunitate creștină prin predică Sf. Apostol Pavel. Erau adecă unii, cari voiau să abată pe creștini dela învățătura mântuirii prin cuvinte amăgitoare; voiau să fure mințile multora „cu filozofia și cu deșarta înșelăciune din predania omenească, după stihiiile lumii și nu după Hristos“, sau învinuiau pe creștini „pentru mâncare sau băutură, sau cu privire la vre-o serbătoare sau lună nouă, sau Sâmbătă“. Despre toate acestea Sfântul Pavel spune, că „n'au nici un preț și sunt tot spre măgulirea omului pământesc“. Deaceia îndeamnă pe creștinii Coloseni: „Așa dar, ați înviat împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde Hristos se află, șezând deadreapta lui Dumnezeu. Cugetați cele de sus, nu cele de pe pământ“.

Cuvântul Sfântului Apostol Pavel are

aceiași valoare și astăzi, deși împrejurările sunt altele. „Ați înviat, ori n'ați înviat împreună cu Hristos?“ întreabă Apostolul Pavel. Răspunsul nu poate fi decât unul singur, pentru creștin: „Da, într'adevăr mărturisesc, că am înviat împreună cu Hristos. Dece acest răspuns? Pentru că acela, care a primit taina botezului e creștin; iar botezul însuși înseamnă moartea omului vechiu și învierea omului nou, spre viața în Hristos. E în afară de orice îndoială deci, că creștinul e un om care are conștiința limpede că s'a împărtășit aievea de învierea Domnului, și că are dreptul să se folosească de toate urmările fericite ale acestei binecuvântate clipe. Dar, dacă ați înviat împreună cu Hristos, atunci de ce nu păstrați curată bucuria învierii Lui și de ce nu țineți aprinsă nădejdea vieții veșnice? Răspunsul e cuprins în însuși îndemnul lui Pavel: pentru că nu căutați cele de sus și pentru că nu cugetați cele de sus. Din care, firește, se desprinde și o părintească mustrare.

Jubiți Mei fii sufletești!

Iată, că și astăzi se găsesc printre Noi mulțime de creștini, cari nu caută cele de sus și nu cugetă decât la cele de pe pământ.

Deaceia bucuria învierii nu încălzește inimile lor, iar nădejdea vieții veșnice nu poate prinde rădăcini în sufletul lor. Unii sunt

stăpâniți într'atâta de dorul îmbogățirii, încât se dedau la fel de fel de nedreptăți și chiar fapte care tăgăduiesc cu totul numele de creștin. De aci pagini întregi de ziare cu arătarea nedreptăților, furturilor sau abuzurilor.

Alții, investmântați în haina unor năzuiri înalte, înșeală buna credință a semenilor lor și se dovedesc în urmă că nu au căutat decât tot cele de jos. Iar alții, dintr'o categorie de oameni noi noui, și-au făcut o meserie din a vesti și prevesti fel de fel de rele și nenorociri cari ne așteaptă și cari trebuie să vie în scurtă vreme. Ei înșiși nu duc lipsă de nimic, pentrucă trăesc tot așa de îndestulați ca și în vremurile cele mai bune și sunt încredințați că asupra lor nu va veni și nici nu trebuie să vină vre-o lipsă sau vre-un neajuns.

Totuși nu e convorbire în care să nu-i auzi prevestind rele ce vor veni asupra altora.

Tuturor acestora li se poate pune întrebarea Sf. Apostol Pavel: „Voi ați înviat împreună cu Hristos?“ Adică: Mai sunteți, ori numai sunteți creștini? Creștini sunt, de sigur, pentrucă au primit taina sfințitoare a botezului; deci au înviat împreună cu Hristos; dar bucuria Învierii și nădejdea vieții veșnice n'o mai au, căci de mult au uitat să-și învioreze puterile sufletești prin taina spovedaniei și a împărtășirii cu Sf. Trup și Sânge al Mântuitorului înviat din morți. De mult aceștia nu mai caută cele de sus și nici nu mai cugetă la cele ale vieții veșnice. În fața acestei stări de lucruri întristătoare, voi, iubiții Mei fii sufletești, să nu vă lăsați amăgiți. Voi ați înviat împreună cu Hristos și V'ați păstrat neatinsă această înaltă vrednicie. Ținta căutării voastre e în cele de sus, unde se află Hristos șezând deadreapta lui Dumnezeu. Sau, nu cumva bucuriile pământești ale

celor stăpâniți de duhul lumii aceștia, împuținează bucuria pe care învierea Domnului o dă din plin inimilor voastre? Să nu fie aceasta; căci cine se bucură de Domnul rămâne în veci, iar cine se desfată cu ale lumii pierie ca frunza și ca iarba.

Tot așa cugetarea voastră e îndreptată spre cele de sus, nu spre cele ale pământului. Atunci, e cu putință să fiți slăbiți în nădejdea voastră după viața veșnică, numai pentru aceia că alții tăgăduesc prețul străduințelor creștine sau stau nepăsători față de ele? Sigur că nu, pentrucă nădejdea noastră țintește cerul, iar a celorlalți pământul, care va trece tot așa de repede ca și ei.

Deci, să dăm slavă lui Dumnezeu, iubiții Mei fii sufletești, că în inimile noastre bucuria învierii Domnului e vie și înălțătoare și nădejdea vieții veșnice înputernicește sufletele noastre în luptele acestei vieți. Și să rugăm fierbinte pe Dumnezeu să ne împărtășească de toate darurile și binecuvântările ce isvorăsc din taina mântuitoare a învierii Fiului Său și Domnului nostru Iisus Hristos.

Să nu uitați că un suflet, care nu mai poate simți și sorbi bucuria învierii, e ca un copac ale cărui rădăcini au putrezit și deci care urmează să se usuce zi cu zi și apoi să se prăbușească.

Iar vouă, celor ce ați înviat împreună cu Hristos, celor ce căutați cele de sus și cugetați tot cele de sus, din suflet vă doresc stăruință neîmpuținată în lucrul mântuirii și darul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu-Tatăl și împărtășirea Sfântului-Duh să fie cu voi cu toți. Amin.

Cu Patriarhicești binecuvântări
al Vostru de binevoitor și rugător
către Dumnezeu,

MIRON, Patriarh

Despre învierea trupurilor

de FERICITUL AUGUSTIN¹⁾

Aici e nevoie de multă credință, căci și răsplata e mare. Nu luați seama la ceea ce se întâmplă acum, ci la ceea ce se va întâmpla atunci. Căci, ceea ce se întâmplă acum, pe mulți îi turbură: Și cine nu se turbură, când vede o astfel de minune, atâta frumusețe, atâta po-doabă, omul, această perfecțiune, prefăcându-se în țărână, cu oasele răspândite, dând lutul său pământului? O, creștine, nu te îngrozi de aceasta! Omul este o sămânță; sămânța aceasta nu se pierde. Intr'adevăr, când ese sufletul, lăcașul său este nimicit: căci stăpânul nu mai e acolo, ca să se îngrijească de această casă de lut și ca să-i repare ruinele sale — El s'a dus, ca să cumpere pe preț scump, o împărăție vecinică. O suflete, de ce să te temi? Tu ai fost închinat Domnului Christos; fiind trimis dela El, tu ai trăit precum se cu-venea și acum pe drept dorești să ajungi

în împărăția lui. De ce te temi tu de carul morții? Tu vei pleca, e drept, și corpul tău va suferi necinstirea pentru un timp: dar tu te vei întoarce în slavă, cu Împăratul Împăraților, și ți se va da trupul tău, devenit nestricăcios și nemuritor, ca și tine. Dacă te străduiești să te faci mai bun, nu crezi, oare, că desăvârșindu-te și lucrând, oarecum, pentru Împărăție, vei căpăta o locuință mai măreață? Dacă această casă, de țărână și de lut, atât de fragilă, ți-a părut așa de frumoasă, cât de împodobită nu ți se va arăta ție, când ea va fi reînnoită și cerească? Dacă tu o iubești atât de mult, deși nu ține decât o clipă și se trece cu timpul, cât de mult o vei iubi tu, când ea va fi împodobită de toată strălucirea sa, pe care n'o va mai pierde niciodată, fiindcă viața ei va dura în vecinicie!

Traducere din latinește
de N. CHIȚESCU

PRIMAVARA CEA VECINICĂ

„Primăvară dulce, Fiul meu cel dulce...”
(«Prohodul Domnului»).

Primăvara firii, care se anunță falnic, cu flori, cu soare, cu zumzet de albine, cu speranțe și bucurii, ne reface, în minte, icoana unei primăveri vecinice, adună pe pământ în zorile creștinismului, de Cel ce însuș s'a numit primăvară: „Primăvară dulce, Fiul meu cel dulce, frumusețea unde ți-ai pus!” „Primăvara (firii) nu e nimic, față de florile pe care le înflorește El, de razele, de parfumurile, de muzica divină pe care ne face El s'o auzim! Să vină dar, să ne încredințeze de prezența Lui, să se întrețină cu noi și totul se va schimba la față.

... „Prea iubitul nostru a revenit și pri-

măvara cea vecinică a început!”¹⁾. Primăvara cea vecinică. Biruința asupra morții, a prefăcut toate și le-a înveselit! „Bucurați-vă și lăraș zic: bucurați-vă!” Iată cuvintele pe care Biserica le vestește fiilor ei, oricât de împovărată i-ar afla ea, următoare fiind Apostolului, ce le scria încărcat în lanțuri, iubiților săi, din depărtare²⁾.

Această bucurie sfântă n'a venit decât după un zbucium, pe care Evangheliile ne fac să-l întrezărim, numai: a fost o clipă când întreaga fire a împărtășit jalea celor ce-L iubeau, înțelegând că a pierit cel ce putea pune capăt suspinului ei ascuns; când totul se prefăcuse în întunec și desnădejde... Suflul năpraznic al morții îngheață și inimile cele

1) De symbolo, sermo ad catechumenos, Cap. XI: De carnis resurrectione; P. L. Migne, XL, IV, col. 667, 668.

1) Armand-Dellile: „La source de la vie”.

2) Filipeni IV, 4.

fierbinți ale ucenicilor, ce se ascund nedumeriți și îngroziți... Ce vor fi auzit ei în nopțile de veghe, de frământare și de rugă? Suspinul înăbușit al deșertului, ce vuesește în nopte înfiorând caravana; ori cântul unei speranțe profunde, ce nu îndrăznia să se afirme, întreținută de o tovarășie, ce le va fi cântat viața desăvârșită, atât de puțin asemănătoare cu a noastră, și spre care sufletul lor aspiră din toate puterile lui!... Iar pe mormântul păzit cu ură, vedeau, poate, de departe, în grădina lui Iosif, florile zmulse de vântul năpraznic răspândind cu dărnicie petalele lor și ducând cu ele frumosul, bună-tatea, speranța și totul pe lume!

* * *

Dar a înviat! În sobrietatea lor, Evangheliile nici n'au încercat să descrie tresărirea prea curatului său trup, palid, ce a prins a se însufleți, nici ruga de mulțumire și de laudă adusă Tatălui Său, care l-a dat neamurile ca moștenire! Și în clipa aceea, Sfintele femei se apropiau cu teamă de mormânt. Zorile celei mai frumoase zile ale omenirii se lviseră.

Câteva clipe mai târziu, Petru și Ioan, alergau, scăldați în soare și plini de o bucurie ce nu se poate descrie, ca să se încredințeze cu ochii lor, că „pe cel ce s'a zmerit pe sine, ascultător făcându-se până la moarte — și încă moarte de cruce — Dumnezeu l-a prea înălțat și l-a dăruit lui numele care este mai presus de orice nume, ca întru numele lui Iisus tot genunchiul să se plece, al celor cerești și al celor pământești și al celor de desubt, și toată limba să mărturisească că Domn este Iisus Christos, întru mărirea lui Dumnezeu Tatăl“. (Filipeni II, 8—11).

A fost scântela ce a aprins tot universul; o izbucnire de viață, de tinerețe, de bucurie duhovnicească unică în istoria acestei lumi ce îmbătrânise, ea fu în întregime schimbată de viețuirea lui Christos într'ai săi, de o viață ce se desfășură intensificându-se din ce în ce, dărâmând totul și refăcând totul, dând Bisericii numele și starea de împărăție a lui Dumnezeu pe pământ. „Un svon se răspândește că un om a fost spânzurat pe lemn. Lumea se minunează, lumea plânge, lumea crede. Împărățiile pământului se destramă, ca să facă loc creștinismului; el străbate continente, trece munții, zboară peste mări. Ca o pasăre cu aripi ușoare și puternice, el răstoarnă și rade temple și altare; religiile pă-

mântului fac loc religiei cerului; zeii pier, iar Domnul cel tare și gelos, Domnul oștirilor, Dumnezeu cel Sfânt, încheie o nouă alianță cu cei fericiți!“³⁾.

Cu Învierea Domnului încetează epoca păcatului și începe era în care ne prisosește „har peste har“. Om nou, omenire nouă, inimi noi⁴⁾ trimite Domnul, transformându-i cu crucea Sa, simbolul biruinții asupra păcatului, asupra întunecului, asupra morții; o răsturnare de valori, de raporturi, de forțe ce schimbă totul. Suferința devine un mijloc de desăvârșire a credinciosului, care vede pe crucea ce și-o poartă, cuvintele acestea: în acest semn vei învinge! Moartea nu mai e un punct de atins, ci un punct de plecare; ea nu mai aduce încetarea existenței ci încetarea aparenței!

„Cu Învierea Domnului, în fine, se pune stăpânire pe viață, în toată plenitudinea ei. Dumnezeu încredințează pe ucenici că de acum stăpânul lor e dincolo de limitele spațiului și ale timpului...“

Viața aceasta nu mai e numai duhovnicească ci permanentă și universală. Ah! înțelegem entuziasmul, curajul și bucuria celor dintâi martori al lui Christos cel viu, când îi vedem plecând la cucerirea sufletelor și a lumii întregi, încălzind în inimile lor făgăduință sfântă: Datu-mi-s'a toată puterea, în cer și pe pământ... iată, eu cu voi sunt până la sfârșitul lumii (Mat. XXVIII 18, 20)“⁵⁾

* * *

Viața aceasta nouă, pe care Isus ne-o varsă în întreaga noastră flintă, prin jertfa și Învierea Sa, nu e numai triumful asupra a ceea ce este privitor în viața omenească, ci asupra a tot ce pune stavilă între om și om, între om și Dumnezeu: Topind, în cupertorul dragostei, tot ce e egoism, tot ce e patimă, tot ce formează individualitatea noastră de carne și de sânge, împărtășindu-ne nouă înșine din această dragoste neșărmurită față de semenul nostru, viața aceasta ne descopere una dintre aspirațiile cele mai profunde ale sufletului nostru, aceea de a-și găsi mulțumirea în jertfa de sine, pentru semenii săi.

O, Dumnezeule, ridică vălul viitorului, ca să avem lămurită viziunea unei lumi noi,

3) Vinet: Discours sur quelques sujets religieux.

4) Eremia 31, 31.

5) Boegner: Jésus Christ, p. 166—167.

ca să avem puteri reînnoite și curajul trebuincios spre a lupta pentru Tine și pentru Biserica Ta! Fă-ne, pe noi înșine, niște verigi trainice, în acest lanț nesfârșit de generații creștine ce n'au precupețit nici viața, pentru a reîntineri Biserica, printr'o continuă transfuziune de sânge curățit de tine însuși!

Fă-ne să înțelegem că a trăi cu adevărat, însemnează a-și prepara viitorul, a și-l face triumfal, glorios, nemuritor; este a ne con-

duce pe pământ ca niște cetățeni ai cerului!

Și, la slăvită învierea Ta, fă-ne să simțim adânc făgăduințele pe care Tu ni le-ai dat în Cartea Ta: „Va șterge orice lacrimă din ochii lor și moartea nu va mai fi; căci cele dintâiu au trecut (Apocalipsa, XXI, 4) și o primăvară vecinică, întru luminile și bucuriile cele de sus să ne înnoiască inimile!

N. CHIȚESCU

ÎNVIEREA DOMNULUI

După sâmbătă, când începea a se lumina spre ziua cea dintâiu a săptămânii, Maria din Magdala și cealaltă Marie plecară să vadă mormântul. Și iată, un cutremur mare se făcu; căci un înger al Domnului, pogorându-se din cer, rostogoli piatra și șezu deasupra ei. Infățișarea lui era ca fulgerul și vestmântul alb ca zăpada. Păzitorii se cutremurară de spaimă și se făcură ca niște morți. Dar îngerul zise femeilor: «Nu vă temeți, căci știu că pe Iisus cel răstignit căutați.» Nu este aici; ci a înviat precum a zis. Veniți de vedeți locul unde a zăcut Domnul și mergând, spuneți ucenicilor săi că s'a sculat din morți. Și el va merge mai înainte de voi în Galileia și acolo îl veți vedea. Iată v'am spus vouă.

Ele se depărtară repede dela mormânt, cu frică și cu bucurie mare și alergară să vestească ucenicilor.

Și iată, Iisus le ieși înainte și le zise: «Pace vouă!» Ele se apropiară și căzură la picioarele lui. Atunci Iisus le zise: «Nu vă temeți; mergeți de spuneți fraților mei să se ducă în Galileia: acolo mă vor vedea.

În timp ce ele mergeau, unii dintre păzitori intrară în oraș și vestiră arhierilor tot ce se întâmplase. Aceștia, după ce se adunară cu bătrânii și ținură sfat, dădură soldaților o sumă mare de bani, zicându-le:

«Spuneți că ucenicii lui au venit

noaptea, pe când voi dormiați, și l-au furat. Și dacă va ajunge vestea până la dregător, noi îl vom liniști pre el, iar pe voi fără de grijă vă vom face. Soldații luară banii și făcură așa cum li se spusese. Și acest svon s'a răspândit printre Iudei până în ziua de astăzi. Matei, XXVIII, 1—15.

Luminată și sfântă între toate a fost ziua aceea, cea dintâiu a săptămânii, despre care ne vorbește Sf. Evanghelist Matei! Al doilea cel mai mare eveniment, din câte a fost dat omenirii să vadă, s'a produs în acea mare zi, pe care creștinătatea întreagă, ca și natura întreagă, care deasemenea avea să fie liberată de sclavia putreziciunii o prăznesc astăzi pline de bucurie. Fiul lui Dumnezeu, care își arătase, prin naștere, nespusa lui iubire și îndurare pentru neamul omenesc, își arată astăzi atotputernicia și dumnezeirea lui, prin strălucita înviere din morți. Cu mai bine de o mie de ani înainte, Profetul David, luminat de Duhul Sfânt vestise această mare minune:

«Inima mea este plină de bucurie, sufletul meu plin de fericire;

«Corpul meu, el însuși, se odihnește în pace;

«Căci tu nu vei trimite sufletul meu în salașul morților;

«Tu nu vei îngădui ca acela care te iubește să vadă putreziciunea». Ps. XVI, 9—10.

Domnul vieții, cum îl numește Sf. Apostol Petru, nu putea rămâne mult timp în mormânt, ca ceilalți oameni.

El n'a «gustat moarte decât atât cât a trebuit, potrivit planului mai presus de mintea noastră și «din veac ascuns» al lui Dumnezeu, pentru ca să desființeze moartea și să libereze astfel omenirea de osânda pricinuită de păcat. Într'adevăr, Iisus Christos primise asupra lui de bună voe toate păcatele lumii, El Fiul lui Dumnezeu, Cel fără de păcat. Dar păcatul aduce moartea, după cuvântul Sf. Apostol Pavel. Și moartea desigur n'a întârziat a veni să «execute» pe acela care se însărcinase a regula «zapisul» nedreptăților și necurățiilor unei omeniri pervertite. Această «execuție», însă, a fost fatală — dacă se poate vorbi astfel — pentru moarte. Căci lacomă de a pedepsi păcatele omenirii în acela care le purta, din bună-tate, asupra lui, moartea și-a obținut, fără îndoială, satisfacția, dar în același timp ea a lovit un nevinovat.

Și lovindu-l s'a desființat; căci ea n'avea nici un drept asupra lui, precum nu va mai avea de atunci înainte asupra niciunui om care va participa la năvinovăția lui Iisus Christos, prin credința lui și prin exemplul vieții lui.

Cum s'a produs învierea Mântuitorului, Evangheliștii nu ne spun. Nimeni nu știa și sfințiții autori n'au îndrăsnit să vorbească nimic despre un lucru la care nu fuseseră ei înșiși martori, și nici măcar informați precis de cineva. Ucenicii rămăseseră ei toți consternați de evenimentele și ce evenimente! din ajun, când și ultima nădejde le pierise, odată cu pogorârea de pe cruce, și punerea în mormânt a aceluia pentru care renunțaseră la totul și-l urmaseră. Odată cu începutul săptămânii, doi dintre ei încep să-și caute de treburi și pleacă împreună la alt sat. Se pareă într'adevăr

că totul nu fusese decât o desamăgire în plus, după atâtea altele de ordin național și religios. Bunele femei se grăbesc însă să-și îndeplinească și ultima îndatorire pioasă față de corpul ninsuflețit pe care, în pripă, îl depuseseră pe înserate, în mormântul cel nou de lângă Golgotha, Vineri, în ziua răstignirii. Ajunse la mormânt însă, minunea nepătrunsă și neașteptată se produsese. „Ce căutați pe cel viu printre cei morți? Nu este aici, ci a înviat“ aud ele dela înger, și cuprinse de spaimă fug să vestească ucenicilor.

Veste minunată și de necrezut! Ucenicii nu pot să creadă ceea ce spun aceste femei până ce Domnul Insuși nu vine să le arate semnele cuielor și să mănânce cu ei ca odinioară.

Cât trebuie să ne bucure pe noi, cei ce trăim în timpul acesta de neîncredere și scepticism, îndoiala acestor buni ucenici ai Domnului! Îndoiala lor este și îndoiala noastră, la prima vedere după cum și siguranța deplină pe care o capătă ei după aceea devine și siguranța și tăria noastră a credincioșilor. Dacă ei nu s'ar fi îndoit, alții s'ar fi îndoit după ei și Dumnezeu știe dacă s'au îndoit mulți și se îndoesc și acum și turburarea noastră ar fi fost mare. Dar tocmai aci stă garanția verității faptelor evanghelice, căci nimic nu este trecut sub tăcere, oricât ar părea de umilitor pentru cei cari sunt în cauză. Îndoiala ucenicilor a făcut să prisosească siguranța și încrederea, așa dupăcum spune Apostolul că «acolo unde s'a înmulțit păcatul a prisosit harul».

Teoriile fanteziste ale raționaliștilor și necredincioșilor, nu numai că sunt părăsite, numai după trecere de câțva timp, de chiar autorii lor, dar nu pot nimic împotriva adevărului învierii lui Christos. Poveștele cu furarea cadavrului de către ucenici după trecere de 52 zile dela moarte, și proclamarea minci-

noasă a învierii, starea de letargie în care ar fi căzut Christos în timpul crucificării și șederii în mormânt și revenirea apoi, încetul cu încetul la viață, sau însfârșit cu halucinațiile pe care le-ar fi avut ucenicii, îndată după moartea Invățătorului, și care i-ar fi dus pe încetul la convingerea că Iisus a înviat, sunt într'adevăr nedemne de orice spirit luminat și nepărtinitor.

Asupra celei dintâiu, raționaliștii ei înșiși s'au exprimat, calificându-o de „respingătoare și nedemnă“. Păgânul Cels, la sfârșitul sec. II și începutul celui de-al III-lea propusese această teorie fără a reuși să convingă pe nimeni. Cea de-a doua, a fost considerată „o țesătură de născociri materiale și morale“. „Căci este materialmente imposibil ca un om sfărâmat de oboseală, sfârșit de torturi — singură flagelațiunea era în stare să-l ucidă — pironit pe o cruce timp de mai multe ceasuri, pogorit, învâluit și lăsat într'un mormânt închis, să mai fie, fizicește, în stare să iese singur după cele 36 ore și să facă imediat călătoriile mici și mari pe care le presupun textele evanghelice... Explicația inventată printr'o revenire naturală la viață, a Domnului Iisus, luat de pe cruce înainte ca moartea să-L fi cuprins cu totul, este tocmai una la care, atât adversarii, cât și prietenii lui, nici nu s'au gândit măcar... În sfârșit, când s'a studiat mai de aproape caracterul lui Iisus, când s'au apreciat dreptatea, sinceritatea și curajul lui.... este oare permis, o clipă, să ne reprezentăm pe acesta lăsând pe discipolii săi să creadă că a înviat, când el însuși ar ști că nu este așa?“ „Și apoi, ce a devenit el, unde s'o fi ascuns, unde a murit? Alte imposibilități care s'adaugă la cele ce au fost descrise mai sus“. Cât despre a treia teorie, a halucinațiilor din partea ucenicilor, este de prisos să insistăm.

Apostolii încetaseră de a mai nădăjdui în învierea Stăpânului lor, pe care-l văzuseră murind în chip atât de umilitor. Când îl văd înviat, ucenicii sunt înspăimântați și Mântuitorul trebuie să-i liniștească și să le arate mâinile și picioarele, spunându-le: „Dece astfel de gânduri se ridică în inimile voastre. Priviți mâinile și picioarele mele și vedeți că sunt eu-însumi; pipăiți și vedeți: un spirit n'are carne și oase, cum mă vedeți pe mine având“.

Și apoi aceste viziuni s'ar fi înmulțit și n'ar fi încetat așa dintr'odată, iar bunul simț ne învață că apostolii au putut foarte bine face distincțiunea între un spirit și un corp, în carne și oase. În sfârșit, numărul nespus de mare al martorilor ne face să respingem cu totul această teorie a halucinațiilor. Iată ce spune Sf. Apostol Pavel: V'am arătat, mai înainte de toate, cum am învățat eu însumi, că Christos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi, că a fost înmormântat și a înviat a treia zi, după scripturi și s'a arătat lui Kefas, apoi celor 12. După aceea a apărut, în o singură dată la mai bine de 500 de frați, dintre cari cei mai mulți sunt încă în viață... În urmă, s'a arătat lui Iacob, apoi tuturor apostolilor. După ei toți, mi s'a arătat și mie“.... I Cor. XV 3—9.

Credința nesdrucinată a Bisericii Creștine a fost că într'adevăr Christos a înviat din morți și pe această credință tare s'a clădit edificiul creștinismului. Acest edificiu nu va fi nicicând slăbit de atacurile necredincioșilor.

Sărbătoarea Învierii Domnului trebuie să ne găsească și pe noi întăriți în credință și pregătiți a participa din tot sufletul la biruința Mântuitorului asupra morții. Cine dintre noi poate spune că nu se înfricoșează la gândul morții? Mai ales când e vorba de o moarte completă, a trupului și sufletului. La

o astfel de moarte eram condamnați noi toți, până la unul, căci toți am păcătuit. Iată însă că acum Domnul ne pune înaintea biruința deplină asupra morții, chemându-ne la o viață fără sfârșit. Vom mai ezita noi de a primi acest dumnezeesc dar și nu vom căuta mai degrabă a ne învrednici cât mai curând și cât mai desăvârșit de el?

Cum ne vom învrednici de aceasta? Căutând a ne integra viu și nedespărțit în corpul lui Hristos, care este Biserica sa cea sfântă. Aci avem totul: izvoarele vieții veșnice — Sfintele Taine — aci biruința și învierea și fericirea nesfârșită în veci, amin.

N. CAZACU

Fermentul creștin și undele lui sociale

Raportul P. C. Pr. Dr. Marin C. Ionescu asupra constatărilor făcute în Franța și Germania, din însărcinarea Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Dacă instituțiile de ajutorare materială contribuiesc foarte mult la apropierea muritorilor între dânsii, apoi ajutorul moral este de mare preț în stabilirea echilibrului social.

Ajutorul moral, pe care-l dăm aproapelui sub orice formă ar fi, alcătuiește aceea ce numim moralizarea claselor sociale.

„Industria cu fabricile ei apropie gloate de oameni în chip dinafaric, dar îi îndepărtează din punctul de vedere lăuntric“¹⁾. Aceasta se întâmplă numai din cauză că se neglijează cu desăvârșire educația masselor. „Cu cât se ocupă mai cu ardoare de educația atât a claselor muncitorești cât și a claselor conducătoare, societățile noastre moderne intră pe deaîntregul în spiritul creștinismului. Pentru moralizare nu există alt mijloc mai puternic decât educațiunea. Educațiunea se adresează nu numai omenirii din prezent ci și omenirii din viitor, nu numai omului deja combatant, dar și omului, care acum e în formație“²⁾.

E o datorie pentru fiecare creștin, nu numai pentru fiecare preot, să se ocupe cu sarcina educativă, deoarece scopul pe care învățătura creștină îl dă ființii omenești este nu de a ucide pe aproapele său, ci de a-l iubi, de a-l instrui de a-l moraliza și de a-l ierta³⁾.

Trebue deci să facem să dispară luxul intelectual și mizeria intelectuală prin împăr-

tășirea luminei în întreaga masă a poporului.

Împărtășirea luminei în toate straturile sociale infiltrează armonie și pace în sânul poporului; de aceea aceasta trebuie să fie o aleasă sarcină a preotului și o uneltă prețioasă în armonizarea claselor sociale.

„Numai învățătura, care nu e din lumea aceasta poate să ajute cu adevărat acestei lumi dezordonate“¹⁾. Pricepem acum în ce sens are să se promoveze această luminare a poporului. Constatăm cu durere că la noi clasele conducătoare își adapă sufletul cu cercetările reci științifice fără corectivul evlaviei, iar clasele de jos înnoată în ignoranță, folosindu-se numai cu evlavie ale cărei hotare nu se pot bine contura. Datoria de fiecare clipă a preotului este să arate și unora și altora că, nu e știință aceea, care nu folosește cu nimic evlaviei și de niciun folos nu este evlavia, care nu e călăuzită de știință²⁾.

Cu totul deosebită trebuie să fie învățătura cu care preotul trebuie să lumineze poporul, căci „biserica luminează nu cu lumina ei proprie ci cu lumina lui Hristos“³⁾.

Papa Piu al X-lea și-a inaugurat păstoria sa cu splendida lozincă: „Totul trebuie reînnoit în spiritul lui Hristos“⁴⁾.

Programul acestei activități practice a preotului este schițat de Mântuitorul pentru toate veacurile prin următoarele cuvinte: „Mergând, învățați toate neamurile, botezân-

1) Fr. W. Foerster, Christ. und Klassenkampf. pag. 33.

2) Julien Villecroze, op. cit. pag. 206 (Le Christ et sa réforme sociale).

3) Julien Villecroze op. cit. pag. 231.

1) Fr. W. Foerster, Christ. und Klassenkampf. pag. 32.

2) Grigore cel mare, Moral. lib. II. c. 32.

3) Ambrosius. Hexaem. lib. IV. c. 8 tom. I, pag. 204.

4) Dr. Iosef Amberger, Pastoral theologie p. 32.

du-le în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh“⁴⁾.

Trebue să observăm și să cugetăm adânc asupra ordinii în care au fost rostite următoarele cuvinte: întâiu: mergând, al doilea: învățați și al treilea: botezându-le.

Și astăzi noi slujitorii lui Hristos trebue să mergem după credincioși și să nu ne mărginim a ne plânge în șoapte că lumea nu mai vine la biserică. „Dacă credincioșii nu mai vin la biserică, atunci trebue să se ducă biserica la credincioși“⁵⁾. Aceasta a fost metoda de lucru a Domnului și tot aceasta trebue să fie și metoda noastră.

„Trimiterea la predică a învățătorilor creștini este principiul de viață al bisericii și ea este tot așa de veche ca și biserica“⁶⁾.

Numai astfel Impărăția Cerurilor se va realiza aici pe pământ. Acelaș punct de vedere îl afirmă și un mare predicator american:

„Apostolii moderni ca și cei doisprezece dela început sunt trimiși să predice, că Impărăția Cerurilor este pe pământ. Și este clar pentru orice om inteligent că societatea ideală propusă aici se poate realiza fie măcar în mod potențial ori în viitor, numai acolo, unde îndreptarea relațiilor sociale, conform spiritului și metodei lui Hristos, e strict luată în seamă ca un punct esențial al operei de regenerare“¹⁾.

1. Ajutorarea spirituală a săracilor.

Sărăcia departe de a fi o simplă paranteză în istoria omenirii, a fost, este și va fi *elementul educativ permanent și hotărâtor* în avansarea etapelor spirituale ale civilizației omenestii.

Sărăcia departe de a fi o împedecare, o stânjenire sau o stagnare morală a omenirii, este un marș forțat spre creștetul umanitarismului. Dacă Mântuitorul zice: „Pe săraci îi aveți *pururea* cu voi, iar pe mine nu mă aveți *pururea*“ (Matei 26, 11) a schițat odată pentru totdeauna veșnica datorie a slujitorilor săi din toate vremurile de a se îndeletnici de aproape cu educația și ajutorarea săracilor. Este aci un adevărat

program de datorii sociale pentru preoții tuturor vremurilor.

Mântuitorul a încredințat lui Petru cheile Impărăției Cerurilor. Ei bine! Petru n'ar avea în deajuns în mâini cheile Cerurilor, dacă nu ar avea în acelaș timp și cheile școalei. Statul asigură școalei *higiena localului*. Biserica asigură școalei *higiena instrucției*.

A împedecă biserica să-și îndeplinească misiunea de a orienta tineretul către țelul umanității, înseamnă a violă și dreptul bisericii și dreptul statului și dreptul copilului.

Scopul omului este de a deveni vehiculul progresului care va trece prin el descendenților săi, iar prin aceștia unei nesfârșite posterități.

Scopul omului este binele societății care prinde în el **conștiință și viață**.

Educațiunea vremurilor noastre a început să-și facă din rațiune un sanctuar și să se înstrăineze pe îndelete de religie și de biserică.

Ei bine! Formarea copilului prin singură rațiune trebue să fie socotită de urgență ca un preludiv simptomat al revoluției sociale. Clerul trebue să-și deschidă de grabă ochii și să-și trimită privirile și silințele spre gloatele de săraci și să-i adăpostească sub cupola harului divin.

„Soarta omului pe pământ este ca a unui ostaș și zilele lui sunt ca ale muncitorului cu ziua“ (Iob 7, 1).

Biserica creștină își întocmește din cele mai vechi timpuri un buget al carității.

În Constituțiunile Apostolice găsim chiar și cuvântul „*χριστέμποροι*“ traficanții lui Hristos, pentru toți profitorii și speculanții carității.

Biserica avea în primele veacuri pungă comună, pe care Tertulian o numește arca, iar Ciprian corbana. Fondurile acestea erau alimentate cu ofrandele credincioșilor netarifate prin nici un regulament și nesorocite la date anumite, ci dobândite benevol și spontan.

Săracii au fost socotiți în toate vremurile ca *familie episcopală*. Sf. Ignațiu îl numește pe Denys, episcopul de Corint, în epistola sa către Romani, *președintele carității*.

Biserica, devenind astfel ea însăși proprietară, dete *astfel o nouă consacrare dreptului de proprietate*.

Creștinul nu se poate izola nici chiar în viața sa contemplativă, odată ce chiar singur

4) Mateiu XXVII, 19.

5) G. Traub, Der Pfarrer und die soziale Frage pag. 4.

6) Dr. V. G. Ispir, Indrumarea misionară a bisericii ortodoxe, pag. 7.

1) Brown, The social Message of the Modern Pulpit, pag. 53-54.

fiind, el se roagă pentru toți cei de o credință cu el. În rugăciune, el zice: tatăl nostru, iar nu tatăl meu, pâinea noastră, iar nu pâinea mea.

Cu toate aceasta este deosebire mare între viața creștină deobște și între comunismul doctrinelor politico-economice.

Doctrina lui Isus nu se impune cu forța. El nu dobândește nimic decât benevol. El nu face apel decât la sacrificiu. Bogăția n'are în sine nici o calificare morală nici pozitivă, nici negativă. Ea nu este deci nici un bine, nici un rău; numai atașarea de bogății, care sugrumă dragostea de aproapele, este un rău!

Toți cei cari au confundat viața de obște a creștinilor cu ideile comuniste, au alunecat în erezii: Ebioniții, Gnosticii, Carpo-crațienii.

Marele scriitor bisericesc Tertulian vrând să ironizeze pe cei cari erau stăpâniți de o eroare atât de grosolană, scrie în apologeticul său: „la noi (creștinii) totul este comun în afară de soții”.

Clement Alexandrinul scrie în Pedagogul său despre împărtășirea de o potrivă a tuturor creștinilor din izvorul bunătăților lui Dumnezeu; „Noi uzăm în comun de toate binefacerile lui Dumnezeu”.

Creștinismul vorbește totdeauna numai despre *datorii*. Comunismul vorbește exclusiv numai despre *drepturi*. Unde spiritul creștin predică *pace, iubire, fraternitate*, spiritul socialist-comunist predică, *ură, luptă, războiu*.

Comuniștii socot de a lor datorie să ațâțe antipatiile claselor sociale și pasiunile populare.

Marea înfuriată se potolește cu *uleiu*, furtunile sociale au fost stinse de spiritul creștin cu *untdelemnul carității*.

Spiritul creștin *pansează* rănilor sociale ca Samaritanul; socialismul și comunismul le sgândără. Spiritul creștin trimite aspirațiile sufletești către Împărăția altei vieți, și ne leagănă pe aripile rugăciunii: „Vie Împărăția ta”.

Socialiștii și comuniștii vor să realizeze Paradisul pe pământ prin știință, prin lege, prin comunizarea bunurilor și prin a jindui să devină deținătorii puterii.

Comunismul vieții monahale încă este străin cu desăvârșire de doctrinile comuniste ale

zilelor noastre cu privire la avere și proprietate.

Monahismul este mai mult *deslegare de carne* decât de *averi*. Comunismul monahal are ca scop nu egalizarea condițiilor de traiu a oamenilor sau ameliorarea soartei celor nevoiași, ci crearea unui mediu artificial unde să se practice fără piedică cultura intensivă a sufletului și perfecționarea individuală prin desfacere totală de lume.

Din nenorocire însă sectele sunt tentative de comunism sub formă religioasă.

Comunist este acel, care se refugiază într'un act de credință care consistă în precipitarea unei noi economii materiale.

Credința noastră și credința comuniștilor sunt de aceeași natură, însă diferite doar prin obiect. De o parte este o realitate spirituală veșnică și de altă parte un miraj amăgitor.

Două sunt chemările mari ale vieții: chemarea către o viață interioară (*chemarea lui Dumnezeu* și chemarea către lucrare (acțiune) *chemarea lumii*).

Lipsindu-ne cea de a doua, spiritualitatea noastră rămâne fără busolă și se refugiază în *monahism sau dilentatisme*.

Lipsindu-ne cea dintâiu, acțiunea noastră nu este decât *agitațiune*.

Paragraful biblic, care ni-l înfățișează pe Mântuitorul în casa celor două surori: Marta și Maria ne oferă posibilitatea de a vedea în Maria pe reprezentanta *sufletelor contemplative*, iar în Marta pe reprezentanta *vieții active*. Rugăciunea este numai o porțiune din datoriile noastre sociale și anume porțiunea cea mai bună, aleasă de altfel de Maria — însă ceace nu putem tăgădui e faptul că ea rămâne numai o porțiune — nu e întregul.

Se cuvine ca Maria să-și ofere ajutoarele sale Martei, dar și Marta se cuvine să ia când și când locul Mariei.

Maria „partea cea bună și a ales, fără să facă din ea un *monopol*. Matematica socială a lui Iisus nu se ocupă de venituri, de plusuri și surplusuri, ci de pierderi, de pagube și deficit.

„Ce ar folosi omul de ar câștiga lumea întreagă, iar sufletul său și-ar pierde?”
Marcu 8, 37.

(Va urma)

SCRIEREA LUI TERTULLIAN

DESPRE PRESCRIPTIA ERETICILOR

care ne dovedește că omul eretic nu are dreptul să se folosească de Sfintele Scripturi în disputele cu drept-credincioșii.

PARTEA TREIA (Capit. XXXVIII-XLIV):

Eresurile vin dela diavolul, și sunt îngăduite de Dumnezeu, ca o încercare a credinții noastre.

CAP. XXXVIII ¹⁾

Omul eretic schimbă Scripturile, ca să le poată răstălmăci cum îi convine lui.

XXXVIII. Așa dar, unde se află deosebiri de învățătură, acolo trebuie căutată și stricarea Scripturii și a tălmăcirii ei. (2) Nevoia a silit, pe cei ce s'au socotit să învețe într'alt fel, să orânduiască în alt chip uneltele învățăturii lor. (3) Căci n'ar fi putut să învețe altfel, dacă n'ar fi avut și altfel de mijloace, cu care să învețe. Și după cum ei n'ar fi putut să reușească să schimbe învățătura, fără de o schimbare a uneltelor sale, tot astfel și la noi n'ar fi fost cu puțință păstrarea neatinasă a învățăturii, fără de întregirea acelor unelte, care ne-au adus învățătura. (4) Într'adevăr, ce se împotrivesc nouă, în Scripturile noastre? Pus-am noi ceva dela noi înșine (în ele), ca să prefacem ceva ce se află în Scripturi, înlăturându-l, ori adăogând ori schimbând ceva? (5) Scripturile sunt dintru început, ceea ce noi suntem astăzi: noi ne-am născut din ele, înainte de a fi schimbate, înainte ca voi să le fi adăogat ceva! (6) Și, fiindcă orice adaos (de felul acesta) trebuie socotit ca luând ființă mai târziu, din pricina invidiei și, fiindcă invidia nu se poate naște înainte de lucrul invidiat și nici de sub acelaș acoperământ, oricărui om chibzuit se va părea de necrezut ca noi să vârim aici un condeiu ce schimbă Scripturile, noi, cari existăm dintru început, fiind cei dintâi și nu aceia, cari, pe de o parte, s'a născut mai târziu decât Scripturile și cari, pe de altă parte, sunt niște dușmani. (7) Unul (a schimbat) cu mâna sa, textul; altul, cu răstălmăcirea lui, înțelesul. (8) (De pildă) chiar dacă Valentin pare a fi păstrat Scriptura

neatinasă, totuș, a fost de o iscusință nu mai puțin vicleană decât a lui Marcion, care a atacat adevărul. (9) Căci Marcion nu s'a servit de pană, deschis și pe față, ci de fier, fiindcă a cinstit Scripturile (ca să le pătimească) cu ce învață el. (10) Valentin, însă, nu le-a cruțat, căci n'a plăsmuit Scripturile după învățătura lui, ci învățătura după Scripturi; și totuș, el i-a răpit sau i-a adăogat mai mult (decât Marcion) luând tuturor cuvintelor înțelesul lor adevărat și adăogând născociri de ființe ca niște năluci.

CAP. XXXIX:

Diavolul își râde de eretici, făcându-i să dea Sfintei Scripturi mai multe înțelesuri greșite, ca oricărei alte cărți.

XXXIX. Acești oameni purced din dururile răutății (cf. Efeseni VI, 12) contra căreia, frații mei, datori suntem să luptăm și s'o privim cu băgare de seamă — și pe drept cuvânt — căci e trebuincioasă credinței noastre, ca să vădească pe cei aleși și să descopere pe cei osândiți (cf. I Cor. XI, 19). (2) Iată de ce au ei puterea și ușurința de a născoci și de a pregăti rătăcirea; în această privință nu trebuie să ne minunăm ca de un lucru greu, care nu se poate lămurii, căci avem la îndemână altă pildă despre o astfel de ușurință, în scrierile lumești: (3) Azi, vezi o fabulă luată din Virgiliu, dar cu totul altfel rânduită: cuprinsul e potrivit cu versul, iar versurile cu cuprinsul lor. (4) Hosidius Geta ¹⁾ a luat întreaga sa tragedie „Medeea“, din Virgiliu; una dintre rudele mele — printre alte îndeletniciri literare ale sale, — a lămurit după acelaș poet „Tabloul lui Cebes“ ²⁾. (5) Se numesc „Homero-Centoni“ acei cari, de obicei, adună într'un mănunchiu, mai

1. Scriitor latin neînsemnat.

2. Filosof Grec, discipol al lui Socrate (sec. V a. Chr.); tabloul acesta de tendință pitagorică, avu un mare succes începând cu sec. II; „el este o imagine vie a vieții omenești și explicația care i se dă constituie o întreagă doctrină a mântuirii“ (Croiset. Litt. Grecque V 415—416, citat după Labriolle, Intr. p. LXIII).

1) Vezi ultimile 7 numere.

multe bucăți luate de ici și de colo — în-tocmai ca o haină din mai multe fâșii — cu oarecare osteneală proprie, după modelul cântărilor lui Homer.

Dar Scriptura cea dumnezească e și mai bogată în izvoare, pentru orice fel de învățatură. (7) Și nu mă tem să mai spun că Scripturile, ele însele, au fost, cu voia lui Dumnezeu, astfel întocmite, încât să dea material și ereticilor, căci am citit că se cade să fie și eresuri (cf. I Cor, XI, 19) care n'ar putea lua ființă fără de Scripturi.

CAP. XL:

Tot diavolul, care odinioară a învățat pe păgâni să imiteze tainele dumnezești, îndeamnă azi peeretici să imiteze tălmăcirea Scripturilor după cum le convine lor.

XL. Acum se naște întrebarea: de cine este răstălmăcit înțelesul (părților acelor) care sprijină eresurile? (2) Fără îndoială, de diavolul, al cărui rost e de a răstălmăci adevărul și care imitează lucrările tainelor dumnezești, în misteriile idolești. (3) Și el botează pe aceia cari cred în el, partizanii lui: cu această bae, făgăduiește el spălarea păcatelor; (4) și, de-mi mai aduc bine aminte de Mithra, el însemnează pe frunte, pe ostașii săi, săvârșește sfințirea pâinii, aduce o icoană a Invierii și răscumpără o coroană (trecând) pe sub o sabie¹). (5) Ce? Oare nu hotărăște o singură nuntă, marelui preot al său? Are și el și fecioare și de cei se se înfrânează. (6) De altfel, dacă înșirăm superstițiile lui Numa Pompilius²) și dacă cercetăm sarcinile, semnele și câștigurile preoțești, uneltele și jertfelnicele lor ca și ciudățeniile ispășirilor lor și făgăduințele lor (către Dumnezeu), nu e limpede oare, că diavolul a imitat până în cele mai neînsemnate lucruri, legea Iudaică? (7) Cel ce a dorit cu atâta aprindere, să imiteze, cu lucrurile drăcești, chiar acele rândueli, după care se săvârșea tainele lui Christos, tot acela, a dorit, cu acelaș scop, a dorit și a reușit chiar, să potrivească uneltele lucrărilor dumnezești și ale tainelor creștinilor⁴), cu o credință nelegiuită și pismătarea: luând cuprinsul său din cuprinsul acelor, cuvintele sale din cuvintele lor, pa-

rabolele sale din parabolele lor. (8) Și iată dece, nimeni să nu se îndoiască de aceea că dela diavolul au fost trimise duhurile stricăciunei, din care vin și eresurile și nici de aceea că ereziile se deosebesc cu puțin de închinarea idolească, fiindcă ele purced dela acelaș plăsmuitor și din aceeaș lucrare, din care purcede și închinarea cea idolească. (9) Fie că nascocesc un alt Dumnezeu opus Făcătorului; fie că, chiar dacă mărturisesc un singur ziditor, îl înfățișează altfel decât cum este în adevăr. (10) Și astfel orice minciună pe care o spun ei cu privire dela Dumnezeu, este legată de închinarea la idoli.

CAP. XLI:

Lipsa oricărei rândueli în adunarea ereticilor ne dovedește că Dumnezeu nu e cu ei.

XLI. Nu voi lăsa deoparte nici zugrăvirea purtării ereticilor, care e așa de vană, de pământească, de lumească, fără nici o greutate, fără autoritate, fără disciplină, potrivindu-se de minune cu credința lor. (2) Și, mai întâiu de toate, nu se știe bine cine e catecumen și cine este credincios; toți intră la fel, ascultă la fel, se roagă aidoma; și de-ar veni niște păgâni, la ei, pe neașteptate, ei ar da cele sfinte câinilor și ar arunca mărgăritarele lor porcilor — e drept că nu dintre cele adevărate — (cf. Mat. VII, 6). (3) Pentru ei simplitate însemnează pieirea oricărei discipline; ei numesc migăleală, grija pe care o avem noi de această disciplină. Dau pacea lor tuturor, fără nici o deosebire. (4) Nimic n'are vreo însemnătate pentru ei — în mărturisirile lor pot să aibă păreri felurite — câtă vreme sunt înțeleși, într'ascuns, să înfrângă unicul adevăr. Toți se îngâmfează, toți făgăduesc știința. Catecumenii, chiar, sunt desăvârșiți, mai înainte de a fi fost învățați cum se cuvine, de alții. (5) Cât despre femeile eretice, cât sunt de îndrăznețe! Cutează să învețe ele pe alții, să se dispute, să exorcizeze, să făgăduiască vindecarea, poate chiar să și botezel (6) Sfințirile conducătorilor lor sunt făcute la întâmplare, fără a le da vreo însemnătate, nestatornice: ei rânduesc (capi) când pe niște neofiți, când dintre cei legați de veacul acesta, când pe cei ce s'au lepădat de credința noastră, pentru ca să-i lege de ei prin slavă, dacă nu pot (s'o facă) prin adevăr. (7) (Nicăeri nu se înaintează mai cu ușurință, ca în tabăra acestor răsculați, unde numai faptul că te afli acolo însemnează un

1. Descrierea riturilor culturilor lui Mithra, geniul al religiunii Mazdeene, spiritul lumini dumnezești.

2. Al doilea rege legendar al Romei, cărui i se atribuie o reformă religioasă.

4. Sfintele Scripturi.

câştig). (8) Aşa, ei au azi un episcop, mâine un altul; azi un diacon, care mâine va fi citeţ; azi un preot, care mâine va fi un credincios oarecare; căci ei dau sarcini preoţeşti chiar şi simplilor credincioşi.

CAP. XLII:

Ereticii nu zidesc, propoveduind necredincioşilor, ci dărâmă întorcând pe cei drept-credincioşi dela credinţa cea adevărată.

XLII. Ce să mai zic, atunci, despre folosirea cuvântului, când ei nu-şi dau silinţa ca să câştige pe păgâni, ci ca să piardă pe ai noştri? Căci ei caută nu slova de a lucra pentru ridicarea celor căzuţi ci (aceea de a aduce) prăbuşirea celor ce stau în picioare: fiindcă lucrarea lor nu vine dela ceea ce ei înşişi au clădit ci din nimicirea adevărului. (3) Ei sapă la temelia casei noastre, ca s'o clădească pe a lor. Luaţi-le legea lui Moise, profeţii şi pe Dumnezeu, nu vor mai avea de adus nici o învinuire. (4) Şi aşa se face că ei lucrează mai curând la prăbuşirea clădirilor ce stau în picioare, decât la adunarea ruinelor celor ce zac la pământ. (5) Numai cu acest scop se prefac ei umili, desmierdători şi supuşi: căci de altfel ei n'au nici cinstirea mai marilor lor. (6) Iată de ce aproape că nu sunt desbinări printre eretici: fiindcă nu se arată, când sunt: schisma face însăşi unitatea lor. (7) Minciuni vorbesc, dacă nu se deosebesc între ei, după dreptarele lor, câtă vreme fiecare judecă după mintea lui ceea ce a primit, ca şi cum cel ce le-a încredinţat le-ar fi alcătuit după placul lui. (8) În desvoltarea ei, erezia îşi păstrează un fel al ei deosebit ca şi îndrumarea căpătată dela obârşia ei. — S'a îngăduit acelaş lucru Valentinienilor ca şi lui Valentin, Marcioniţilor, ca şi lui Marcion: să aducă, după placul lor, o credinţă nouă. (9) De altfel cercetându-se adânc toate ereziile vor fi dovedite de întemeietorii lor, cu privire la multe învăţături. (10) Multe (erezii) nici n'au Biserici: rătăcesc în răsul tuturor, fără maică, fără lăcaş, fără credinţă, fugăriţi...

CAP. XLIII:

În purtarea lor, ereticii arată că toate le sunt slobode, dar uită că nu toate le sunt de folos.

XLIII. S'a mai luat seama şi la legăturile ereticilor cu o mulţime de magi, de

îşelători, astrologi şi cu filosofi (adecă tot oameni) de cei închinaţi cercetărilor deşarte. (2) Pretutindeni îşi amintesc acel: „cercetaţi şi veţi afla!“ (Mat. VII 7) Insuşirile unei credinţe pot fi judecate după viaţa lor: într'adevăr, purtarea este piatra de încercare a unei învăţături. (3) Ei zic că nu trebuie să ne temem de Dumnezeu: de aceea toate le sunt slobode şi fără nici o rânduială (4) Dar unde nu este temut Dumnezeu, decât acolo unde nu este el? Şi unde nu este Dumnezeu, nu poate dăinui nici un adevăr. Iar unde nu se află adevărul, se duce, pe drept cuvânt, o astfel de viaţă. (5) Dar unde este Dumnezeu, acolo este şi frica de Dumnezeu, care este începutul înţelepciunii (Prov. I, 7, IX 10, Psalmi CX 10); iar unde este frica de Dumnezeu, acolo se află tăria în cinste, sânguinţa în toate, căldura sufletului, o grijă ce nelinişteşte, o alegere îndelung cercetată, o vorbire compănită, o înaintare într'un loc de cinste bine meritată, supunere religioasă, slujbă cucernică, purtare modestă, biserica în unire şi toate sunt ale lui Dumnezeu, acolo!

CAP. XLIV:

Cum se vor înfăţişa ereticii şi cei ce i-au urmat, la judeţul lui Christos, după învierea de apoi, când eresurile au fost prevestite şi condamnate de Domnul şi de Ucenicii Lui?

XLIV. Mai mult, mărturiile unui aspru fel de viaţă, ce se duce la noi, se adaogă ca să vădească adevărul: nimeni nu va folosi cu nimic, să întoarcă ochii dela el, dacă-şi aduce aminte de judecata viitoare, în care noi toţi vom fi datori să stăm înaintea scaunului de judecată al lui Christos, ca să ne dăm seama de credinţa noastră, mai cu osebite (cf. I Petru IV 5). (2) Ce vor zice atunci acei cari vor fi necinstiţi cu stricăciunea eresului, pe fecioara încredinţată de către Christos? (cf. II Cor. XI 13). (3) Vor arăta, cred, că nici odată nu li s'a spus nimic, nici de către el însuşi (Christos) nici de către apostolii săi, despre învăţăturile primejdioase şi nelegiuite ce au să vie şi că nu li s'a dat nici un sfat, ca să se ferească de ele şi să le respingă (cf. II Tim. III 1 sq). (4) Mai curând vor mârsurisi ei vina aceluia, cari nu ne vor fi prevestit când eră nevoie, decât pe a lor şi pe cei ce le sunt asemenea. (5) Vor mai

adăgă, apoi, multe altele, despre puterea cutărui învățător eretic: că el a adus dovezi foarte multe despre învățătura lui, că a înviat morți, că a vindecat bolnavi, a proorocit cele ce aveau să vină (cf. Mat. VII 15 sq; XXIV, 4 sq; 23 sq; II Cor. XI 13; I Tim. IV, 1 sq; II Tim. IV 2, sq; II Petru III 2 sq; Judec. XVII sq), așa încât să fie crezuți apostoli, cu drept cuvânt. (6) Ca și când n'ar fi fost scris că vor veni mulți cari vor face minuni foarte mari, ca să întărească înșelăciunea propovedaniei celei amăgitoare! De aceea vor și merita, ei, ertarea!

(7) Iară cei ce vor fi rămas în credința neclintită, amintindu-și de Scripturi și de prevestirile Domnului și ale Apostolilor, se vor găsi cred, în primejdie, în ce privește mântuirea lor, căci Domnul le va zice: (8) „Eu vestisem de mai înainte, lămurit, că vor veni învățători mincinoși, în numele meu, al profeților și al Apostolilor și poruncisem ucenicilor mei să vă sfătuiască din vreme. (9) Am încredințat odată pentru totdeauna Apostolilor mei, Evanghelia și învățătura cu acelaș cuprins, dar, fiindcă n'ați crezut în ea, am găsit cu cale să-i aduc

niște schimbări. (10) Dasem făgăduința învierii, ba încă chiar a trupurilor, dar m'am răstignit, de teamă că n'o voi putea îndeplini. Mă arătasem ca născut dintr'o fecioară, dar, după aceea, aceasta mi-a părut lucru rușinos. (11) Numisem „Tatăl meu“, pe acel care dă soarele și ploile (cf. Mat. V 45): dar m'a adoptat un alt tată mai bun. Vă oprisem de a trage cu ureche laeretici, dar am greșit“. (12) Cei ce au pierdut calea și nu se mai feresc de primejdia ce amenință adevărata credință, sunt în stare să gândească și altfel de copilării!

(13) Iată că am combătut toate eresurile laolaltă, îndepărtându-le dela luptă pe baza Scripturilor, opunându-le niște piedici temeinice, drepte și trebuincioase. (14) De aci înainte, dacă bunătatea lui Dumnezeu o va îngădui, vom răspunde câtorva (eresuri) în deosebi¹⁾.

(15) Celor ce întru credința adevărată, citesc aceste rânduri, pacea și harul Domnului nostru Isus Christos, în veci!

(S f â r ș i t).

Traducere din latinește
de N. CHÎTESCU

IN CHESTIUNEA BUGETULUI BISERICII PE ANUL 1931

Domnule Ministru,

Am așteptat cu încredere dispozițiile ce aveau, să se ia de D-voastră la alcătuirea bugetului bisericii pe anul 1931, și cu tot spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă în totdeauna Biserica Ortodoxă Română, am dorit ca și acum să îmbrățișăm și să sprijinim cu toată căldura, acțiunea de economii față de starea critică financiară, în care se află în prezent Statul Nostru.

Dar rezultatul a fost, că Bisericii Ortodoxe s'au făcut prea multe reduceri atât în proporție cu alte instituții ale Statului, și mai ales în proporție cu celelalte culte, cari au fost vădit favorizate așa d. ex. la Noi:

1. Întâi s'au redus salariile funcționarilor mai înalți dela Eparhii.

2. S'au redus gradațiile consilierilor.

3. Apoi li s'au aplicat curba bisericească de 12⁰/₀, de care sperăm a scăpa.

4. Apoi se va aplica curba generală de 10—23⁰/₀.

5. Și în fine reducerea cea mai simțită e că s'au șters total plata multor funcționari și chiar demnitari bisericești, ca la vicari episcopoești, revizori, misionari, secretari, avocați, arhitecți, directori de cancelarie, protopopi, etc., etc.

Vorbind numai de Arhiepiscopia Bucureștilor și Mitropolia Ungro-Vlahiei, pe care o socotim ca cea mai de seamă parte constitutivă a Bisericii Ortodoxe Române, avea conform legii și potrivit necesităților reclamate de lucrări și servicii:

1. Revizor Eparhial

2. Un Secretar Eparhial

3. 3 Consilieri Referenți

4. 1 Misionar

5. Un Arhitect Șef cl. I

6. Un jurisconsult și un număr de 26 funcționari, iar pentru restul Eparhiei în cele șase județe din care e formată, un număr de 21 protopopiate.

1) Proiect realizat cu alătea scrieri: Adv. Hermogenem, adv. Iudaeos, adv. Marcionem, adv. Valentinianos, etc.

Ori, prin bugetul anului 1931, se desființează în primul rând postul de Revizor Eparhial, post de aproape de 40 de ani a existat în organizația Bisericii Ortodoxe Române și a cărui necesitate a fost simțită în toate legăturile bisericești din trecut și care neapărat a fost prevăzut și în Legea și Statutul de Organizare Bisericească din anul 1925 la art. 122 al. e.

Cu deosebire în Arhiepiscopia Bucureștilor alcătuită din șase județe, plus Capitala Țării, Revizorul Eparhial este de neapărată trebuință, fiind organul de inspecțiune și de control al oficiilor protopopești și al tuturor organelor bisericești din Eparhie.

Prin el, chiriarhul verifică aducerea la îndeplinire a măsurilor și dispozițiilor luate pe baza art. 62 și 144 din Statut, iar pe baza art. 209, 210, 211 și 244 din regulam. de procedură al instanțelor disciplinare judecătorești, Revizorul Bisericesc, pe lângă anchetele, cercetările și delegațiunile speciale ce i se dau, îndeplinește funcțiunea de organ al Legii și în calitate de reprezentant al autorității, susține ca acuzator, cauzele trimise în judecata consistoriilor spirituale.

Prin suprimarea deci a acestui important organ bisericesc se prejudiciază grav, atât serviciul de inspecțiune și de control din administrațiune, cât și justiția bisericească a Arhiepiscopiei.

Acest post, este absolut necesar, a se menține. Și fiindcă el poate fi și preot la o biserică, deocamdată ne-am putea ajuta și cu aceea ca să i se deie o anumită diurnă lunară, cum i-a fost proiectat la începutul reducerilor.

II. Se desființează postul de Misionar, a cărui existență și necesitate aproape că e inutil a o mai evidenția, întrucât orcu îi sunt cunoscute tendințele actuale a nenumărate secte de a schimba credința strămoșească și ai căror adepți, în cea mai mare parte dușman ai neamului Românesc cu intenția de a destrăma Biserica Ortodoxă Română cutreeră satele și înșeală buna credință a ortodoxilor.

Își îndeplinesc și preoții datoria, dar aceștia având tactica lor, în doctrinele pe care le susțin și dispunând de mijloace materiale de propagandă, de multe ori sunt în imposibilitate de a le ține piept, încât au neapărată nevoie de directive din partea centrului, iar când lucrurile capătă un caracter mai grav, atunci e neapărată nevoie de prezența în acea

localitate a Misionarului, care întotdeauna trebuie să fie un om de cultură în materie teologică și bun orator, astfel că menținerea lui în buget e indiscutabil de necesară.

Până la îmbunătățirea situației financiare a Țării și misionarul s'ar putea menține cu o diurnă, mai putând fi și preot la o biserică cu 2—3 preoți, însă să se poată deplasa, unde va fi trimis.

III. Arhiepiscopia noastră, și-a condus afacerile sale potrivit Legii, prin Consiliul Eparhial împărțit în trei secțiuni:

- 1. Economică-Financiară;*
- 2. Administrativ-Bisericească și*
- 3. Culturală, fiecare având un Consilier Referent, cleric salariat, și după un an de funcțiune stabil.*

Consilierii Referenți; după atribuția pe care o au, sunt demnitarii bisericicești în organizația Noastră, cu o autoritate necunoscută și apreciată de către toate corporațiile bisericești din subordine și organele de încredere ale Chiriarhului și Consiliului Eparhial, care neapărat au dreptul — după munca ce o depun — la o salarizare conform cu demnitatea lor.

Au primit un salariu până la finele anului expirat, nu are ca bază, cu adausul gradațiilor câștigate pe timpul cât au funcționat ca clerici — lucru destul de normal, întrucât organizația aceea lă bisericească fiind nouă nu a avut timpul în care să-și câștige drepturile de vechime conform cu gradul — și atunci li s'au adăugat la salariile de Consilieri Referenți, gradațiile câștigate ca preoți.

Ei bine, și aici s'a trecut peste niște drepturi câștigate și salariile celor trei Consilieri Referenți au fost diminuate la minima sumă de 12.580 lei, fără reținerea cotei de sacrificiu și celorlalte.

Acest salariu le face imposibilă existența, mai ales că întrucât sunt și preoți, vor trebui să fie lipsiți de funcția de preoți la bisericile parohiale, sau să facă serviciul fără salariu, cum e cazul Referentului Economic, căci tot timpul trebuie să-l întrebuințeze la munca de birou — de multe ori brută prin lipsa funcționarilor — încât e neapărat nevoie ca să se revină asupra cu gradațiile aferente astfel:

Consilierul Referent al Secției Economice să primească salariul brut bugetar de 26.750 lei;

Consilierul Referent al Secției Administrative Bisericești, idem 22.150 lei și

Consilierul referent al Secției culturale, tot cu 22.150 lei, la care să se aplice cota de sacrificiu respectivă.

Lucrul acesta trebuie luat în considerare cu atât mai mult, cu cât în anul 1926, Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei Bucureștilor, în dorința de a avea un conducător al secției economice-financiare o persoană deplin cunoscătoare și cu o experiență încercată în organizația bisericească preconizată din noua Lege, în unanimitate a hotărât a se alege în postul de consilier referent al acestei secții, unde se reclamă și o mare răspundere — părintele protopop de Itia-Hunedoara, Constantin Moldovan.

Apelul făcut către P. C. protopop a trebuit în cele din urmă să se transforme în insistență, întrucât timp de — ani, de când P. S. Sa s'a hirotonit preot, prin activitatea și râvna desfășurată, își formase acolo o bună situație și o reputație pe baze solide, încât prin strămutarea la București însemna să renunțe la o situație în care se oglindeau atâția ani de eforturi și muncă.

Totuși față de stăruințele ce s'au depus pe lângă P. C. Sa, a cedat, cu condițiunea ca să i se recunoască la acest post vechimea de preot, plătindu-i-se salariul de consilier-referent cu toate gradațiile de vechime câștigate ca preot, aceeace i s'a făgăduit de I. P. S. Patriarh și aprobat de Onor. Ministru al Cultelor.

Astfel, reducerea salariului P. C. consilier-referent C. Moldovan, constituie o vădită vătămare a unor drepturi câștigate, consfințită și de o îndelungată recunoaștere bugetară.

Care îi este însă acum situația, și cum rămâne chiriaria cu obligațiile ce și-a luat față de P. C. Sa prin tăierea salariului ce i s'a făcut prin actualul buget?

Și din acest punct de vedere, pe lângă celelalte considerațiuni de mai sus, chestiunea consilierilor-referenți trebuie studiată și tratată după justa ei apreciere.

IV. În anul 1928 Adunarea Eparhială, având în vedere sporirea din an în an a lucrătorilor de specialitate, date în competența celor trei secțiuni precum și lipsa din ce în ce mai accentuată de funcționari cu pregătire specială pentru studierea și îndrumarea acestor lucrări, a hotărât pe baza art. 142 al. 3 din Statut și a mijlocit și obținut alocarea în bugetul Statului, a sumelor de trebuințe pentru plata unui juristconsult și a

unui arhitect, cari erau foarte ocupați, dat fiindcă Arhiepiscopia București era cât toate cele 10 Eparhii române din Ardeal; deci lucrul sporește mereu.

Și aceste posturi au fost desființate în bugetul anului 1931, cu toate că este cu neputință ca Arhiepiscopia să-și conducă și să-și administreze în mod normal și fără pagube simțite afacerile sale fundamentale și epitropești, gospodărești, atât dela centru cât și din parohii, căci arhitectul și juristconsultul cărea în ajutorul organelor bisericești din toată Arhiepiscopia:

Cu timpul vor trebui luate din nou în buget cu salariul lor.

V. În privința funcționarilor singură Biserica dintre toate instituțiile a suferit suprimări tăindu-se un număr însemnat de posturi încât administrația a peste 1.2000 de parohii nu poate fi făcută de 12 funcționari câți ne-au mai rămas.

E nevoie de cel puțin încă 3 funcționari un șef de birou și 2 impiegati, întrucât astfel nu vom putea în nici un caz face față lucrărilor care se înmulțesc pe zi ce trece.

VI. Alocațiile bugetare pentru combustibilul necesar Palatului Patriarhal, întreținerea automobilului I. P. S. Patriarh, întreținerea sanitară etc. cum și pentru combustibilul Cancelariei Arhiepiscopiei, mobilier, întreținerea localului etc. s'au suprimat toate pentru motivul că am avea venituri dela pădurea cu care a fost împroprietărită Sf. Mitropolie.

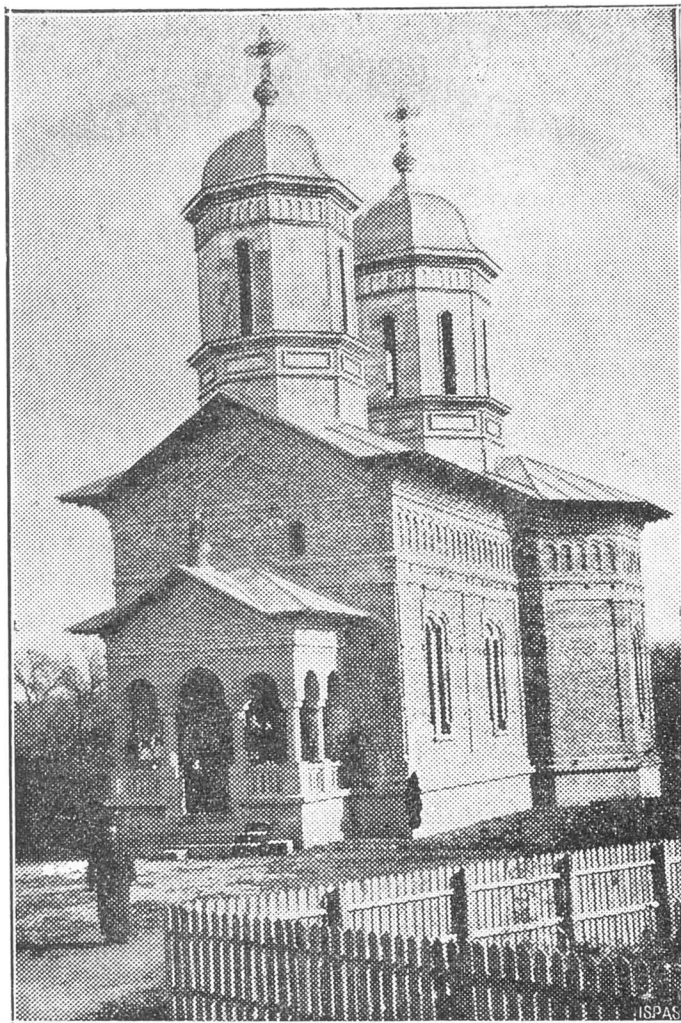
În această privință ținem a Vă aduce la cunoștință că în zadar am încercat în anii precedenți ca să vindem cele câteva parcele din această pădure, însă din cauză că amenajamentul e făcut conform Legii pe cantități mici, nu s'au ivit reflectanți încât putem spune că de 6—7 ani, n'am realizat nici un venit dela această pădure, ca cel puțin în parte să îndeplinim oarecare nevoi.

Stă nevândută.

Palatul Patriarhal nou, cu instalație completă de calorifer, are nevoie de o cantitate însemnată de combustibil.

În bugetul pe 1931, s'a tăiat și ceea ce aveam în anii trecuți, în loc ca alocația să se majoreze, precum s'a făcut pentru biserica greco-catolică dela Blaj, unde materialele s'au sporit cu 60% față de 1930, pe când la ortodoksi la materiale s'au șters 13 milioane din 23 de milioane.

Biserica din Gura-Foii, Jud. Dâmbovița.

În zidire acum. O fac o mână de oameni, circa 224 familii, sub conducerea parohului Pavel Popescu.

Până acum s'a cheltuit 1.300.000 lei, în numerar, plus munca cu brațele etc., vreo 4000 zile, fără plată.

Palatul Patriarhiei Ortodoxe Române cre-dem că nu poate fi lăsat într'astfel de situație și cerem un ajutor de cel puțin 200.000 lei pentru combustibil.

Deasemenea pentru cheltuelile de întreținere ale automobilului I. P. S. Patriarh suma minimală de 150.000 lei.

Întreținerea Palatului Patriarhal să fie majorată la 100.000 lei.

La Arhiepiscopie iarăși s'au tăiat sumele pentru combustibil și ne sunt necesari cel puțin 100.000 lei, barem până ce vom putea valora pădurea.

Pentru iluminat să se majoreze dela 20.000 lei cât este prevăzut în buget la 100.000 lei.

Cheltueli de cancelarie să se majoreze dela 40.000 lei la 70.000 lei.

Pentru registre și imprimare să se prevadă suma de 50.000 lei.

Întreținerea localului dela 40.000 lei să se majoreze la 225.000, cât a fost prevăzut în anul trecut (1930).

Întreținerea sanitară să fie prevăzută cu 50.000 lei.

Telegrame și telefoane 20.000 lei.

Mobilier 20.000 lei.

Poștă 15.000 lei.

Toate acestea sunt lucruri de primă importanță și e neapărată nevoie a se reveni asupra lor.

VII. Ca organ de control reușisem să avem în Eparhia noastră 21 de protopopiate.

Înființarea noilor protopopiate e în afară de cele existente în centrele de județe, s'a făcut conform cu statutul noiei Legi de organizare bisericească care în art. 59 prevede pentru un protopopiat cel puțin 20 și cel mult 50 de parohii.

Desființarea acestor protopopiate acum, când ele ș'au asigurat un rost important în buna organizare a acestei Eparhii, care trebuie să servească de model fiind prima în Patriarhia Română, pare o imposibilitate din punct de vedere administrativ, economic și chiar spiritual.

A reduce numărul protopopiatelor dintr'un județ la unul singur, ar însemna să ajungem iarăși la situația din trecut, când, în unele parohii mai îndepărtate, n'a călcat niciodată picior de protopop, pe când a constatat lucrul că progresul nu se poate realiza decât prin contactul viu al autorității cu preoțimea rurală; deci protopopiatele trebuiesc menținute.

Față de cele indicate mai sus, precum și față de avantajile proporționale păstrate celorlalte culte, nădăjduim Domnule Ministru, că cererile noastre sunt pe deplin întemeiate, iar prin satisfacerea lor, Veți avea marea mândrie și mângâere de a fi sprijinit salvarea și înălțarea celei mai importante Eparhii al Sf. Bisericii Ortodoxe Române, a Sf. Mitropolii a Ungro-Vlahiei, Arhiepiscopie a Bucureștilor.

Primiți Vă rugăm, Domnule Ministru, asigurarea deosebitei Noastre considerațiuni și arhieresti binecuvântări.

Arhiepiscop și Mitropolit,

MIRON

Cons. Referent protopop,
C. MOLDOVANU

SOLEMNITATEA DELA SF. PATRIARHIE

Sfințirea drapelului Asociației „Patriarhul Miron“

La Sf. Patriarhie a avut loc, Duminică, 29 Martie 1931, după oficierea Sf. Liturghii, sfințirea drapelului Asociației creștine ortodoxe „Patriarhul Miron“.

În afară de membrii asociației au asistat numeroase asociațiuni culturale, cu drapelul lor: soc. „Principele Mircea“, soc. clerului „Ajutorul“, asociația clerului, soc. de binefacere „Pandurul“, soc. funcționarilor P. T. T., soc. „Patriarhul Miron“, filiala „Apărătorii Patriei“, soc. de ajutor „Corul“ etc.

Serviciul divin a fost oficiat de Arh. *Tit Simedria*, vicarul Sf. Patriarhiei, secundat de protos. Teofil Ionescu, pâr. Galaction Cordan, ieromonahul Marin Firmilian, Lavru, pâr. M. Marinescu și Teahă.

După serviciul divin, a predicat la amvon pâr. *Petre Chiricuță*, care a explicat cu pietate evanghelia lui Marcu despre frații lui Zevedeu.

P. S. S. Tit Simedria înconjurat de întreg soborul de preoți, după ce a botezat steagul asociației, a ținut o frumoasă cuvântare arătând idealul și programul asociației.

Asociația creștină ortodoxă „Patriarhul Miron“, este o adunare de buni creștini, cari vor să gândească și să trăiască în cadrele bisericești ortodoxe. Ea trăiește în și prin biserică.

Sfințirea drapelului ei este orizontul unei vieți nouă: de mărturisire în puterea binefăcătoarei a credinței.

Strânși în jurul steagului sfânt, vom putea duce mai ușor crucea de pe umerii noștri.

După cuvântarea arh. *Tit Simedria*, steagul sfințit s'a închinat în fața icoanelor împărătești.

I. P. S. Miron, patriarhul României, a bătut primul cui în lemnul steagului, după ritualul consacrat.

După binecuvântarea înaltului Chiriarh, întreaga biserică a intonat „Mulți ani trăiască“.

Au luat apoi cuvântul d. *Ionescu-Dorcișanu* din partea asociației Universitare „Vasiliu-Bolnavu“, un reprezentant al Asociației cântăreților bisericești, pâr. *Partenie* din partea „Asociației clerului“.

După ce fiecare reprezentant al asociațiilor a bătut un cui în lemnul drapelului, asistența

s'a împrăștiat, intonând imnul asociațiunii „Patriarhul Miron“.

Adunarea dela Parcu Carol

La orele 3 p. m., membrii asociației creștine ortodoxe „Patriarhul Miron“, s'au adunat în mare număr în pavilionul Banat, din Parcul Carol.

Înainte de a se deschide ședința, întreagă sală a intonat, cântări liturgice.

Arh. *Tit Simedria* președintele asociației, a deschis adunarea generală.

S. S. a adus la cunoștința asistenței daniile primite de asociație. Fundația „V. Bolnavu“ a făcut danie un teren la Sinaia, soții Hagi un teren la Techirghiol, sec. III albastru un teren de 1700 m. lângă Seminarul Central.

Pâr. *Teofil Ionescu*, vicepreședinte, a spus: organizația formează primii luptători pentru credință, Asociația are datoria să lupte pentru combaterea sectelor. În acest scop s'au înființat filiale pe parohii, cari duc luptă împotriva sectanților și a prozeletismului protestant.

Mai vorbesc pâr. N. Mihăilescu, conducătorul filialei Ciorănești, maior Vâlcu (fil. Bărbătescu), pâr. V. Ionescu (f. Pantelimon), un reprezentant al filialei Poenaru (Prahova), d. Marin Țăranu (fil. Clinceni).

D. Ionescu (cenzor) a dat citire raportului cenzorilor, care este aprobat de adunarea generală.

Se aprobă gestiunea pe 1930 și bugetul pe anul 1931.

Arh. *Tit Simedria* a propus redactarea unui regulament, care să complinească statutul.

A mulțumit apoi asistenței pentru participare și presei pentru concursul ei atât de prețios.

Pâr. protos. *Teofil Ionescu* vicepreședinte și sufletul asociației, a mulțumit participanților, îndemnând pe cei veniți de departe să ducă cuvântul de mângâiere și speranță, în aceste zile de îndoieli funeste, în ungherele cele mai depărtate, bătute de erezii și întuneric.

Adunarea sărbătorească s'a închis la orele 7 jum. p. m. (din „Cuvântul“) I. M.

MIȘCAREA MISIONARA

Cercul pastoral „Cucueți“. *In luna Decembrie* ședința cercului a avut loc în parohia Măgureni. Sf. Leturghie s'a oficiat în sobor de preoții prezenți. Predica s'a rostit de pr. C. Marinescu despre Ev. zilei. La sf. slujbă au participat toți învățătorii cercului cultural, autoritățile locale și mult popor.

După masă a avut loc ședința publică în localul șc. primare fiind deschisă de d-nul director Badea.

A conferențiat pr. I. Oprescu despre jocurile de noroc, iar din partea d-lor învățători a vorbit d-l Jilavu-Măldăeni, despre: „Datoriile sătenilor față de școală“.

S'au făcut diferite producțiuni cu elevii, după care D-l Ilie Popescu președintele cercului învățătoresc închide ședința mulțumind celor prezenți.

Pentru fondul cercului s'au colectat 155 lei.

Cercul pastoral „Sf. Ioan Crisostom“ a ținut ședință în luna Septembrie în parohia Sfitești. Preoții au oficiat numai serviciul Utreniei la biserica filială care e închisă, în prezența unui număr restrâns de enoriași.

A predicat pâr. Gh. D. Popescu președintele cercului despre nădejdia noastră în viața viitoare și datoriile creștinilor de a se îngriji în viața pământească de mântuirea sufletului.

Ședința publică nu s'a putut ține într-un câț d-l director al școalei a refuzat să dea la timp cheea. Dureroasă stare de lucruri în această parohie! Fără Biserică de 10 ani, și acum conflict între cele două lumini, preot și învățător!

In luna Octombrie cercul a ținut ședință în parohia Butcuțești. Serviciul divin s'a oficiat de preoți în sobor. A predicat pâr. I. Popescu-Gărăgău despre „Învierea fiului văduvei din Nain“ săvârșită de Mântuitorul Iisus Christos. În zadar s'a străduit pâr. Popescu având ca auditor pe d-l învățător și 25 femei văduve de război. Care e mângâierea pâr. paroh în mijlocul unei turme așa de nepăsătoare la glasul păstorului?

După masă la ora 3 s'a ținut ședința publică în șc. primară unde pâr. Gh. Popescu, președ. cercului a vorbit cu multă însuflețire despre: „Indiferentismul religios“ și biciuind cu multă blândețe starea de lucruri

din această parohie. Mai vorbește pâr. Ștefan Rădulescu despre: „Dragostea de Biserică“.

La ședința publică publicul a fost în mod mulțumitor.

Pentru fondul cercului s'a colectat 75 lei.

In luna Decembrie ședința cercului a avut loc în parohia Ciolănești Deal II. Sf. Liturghie s'a oficiat în sobor cu un deosebit fast de toți preoții cercului în asistența unui foarte mare număr de enoriași.

Predica s'a rostit de pâr. Gh. D. Popescu având ca temă: „Eu sunt calea, adevărul și viața“ Ioan 14, 6.

După terminarea Sf. Liturghii s'a săvârșit un parastas pentru eroii din comună, apoi preoții s'au retras în ședință intimă în care pr. Botez Ionescu a explicat cap. II din Apocalipsă, cu puțină pregătire.

La ședința publică după masă a conferențiat pr. I. Gadea despre „virtuțile creștine“. Pentru fondul cercului s'au colectat 100 lei.

Cercul „Pereț“ a ținut ședință în luna Decembrie în parohia Plosca. Serv. divin s'a oficiat de preoți în sobor în asistența unui număr mulțumitor de enoriași.

Predica s'a rostit de pr. N. Boeriu președ. cercului, despre Ev. zilei dând frumoase sfaturi morale enoriașilor. După terminarea Sf. Leturghii s'a slujit de toți preoții un parastas pentru eroii din comună.

După masă la ora 2 a avut loc ședința publică împreună cu d-nii învățători ai cercului cultural. Primul a vorbit pâr. Radu Marin despre: „Credință“, iar din partea d-lor învățători a vorbit D-l Director al șc. din com. Plosca despre „Criza economică“.

Ședința s'a închis cu diferite coruri și recitări de poezii executate de elevii școalei primare.

Protopop Icon. FLORU IONESCU

— Conferințele generale preoțești se vor ține în zilele de 26–27 Maiu 1931 (prima serie) și 2–3 Iunie 1931 (a doua serie). Subiectul teoretic: Rolul femeiei în biserica ortodoxă creștină, după Noul Testament și Sf. Tradiție și Subiectul practic: Rezultatele aplicării programului social-creștin, formulat în conferințele generale de anul trecut, 1930 și publicat în Apostolul No. 17 din 1 Septembrie 1930.

CRONICA INTERNA

Prea Cucernice Părinte,

Vă facem cunoscut că recipisele pentru sumele ce se varsă la Stat provenind din restituiri din salariile personalului demisionat, decedat sau orice sumă încasată pe nedrept, să fie trimisă Directorului Ministerial al Munteniei, spre a fi atașate la lucrările de ordonanțare, ca acte justificative.

p. Arhiepiscop și Metropolit, PLATON
Cons. Referent Protopop C. MOLDOVANU

Circulara nr. 37099.

Înalt Prea Sfințite,

Avem onoare a vă transmite mai jos în copie ordinul Onor Minister al Instrucțiunii No. 128. 398/930 și copii de pe adresele Oficiului Central de Licității No. 178615/930, No. 274237 și No. 249953/930 și vă rugăm a vă conforma întocmai.

Șeful Serviciului,
CONST. GÂDEA.

Șeful Secției Contabilității,
ALEX. MUCENIC.

În legătură cu plata orelor de catehizare, avem onoare a vă comunica următoarele dispozițiuni cu caracter general:

Orele speciale de educație religioasă trebuiesc să fie considerate ca intrând în obligațiile pastorale ale profesorului de religie. Când catedra sa nu cuprinde numărul de ore ce-i constituiesc obligația legală de învățământ, chestiunea plății acestor ore nu se poate pune nici din punct de vedere formal, întrucât ele se consideră obligatorii ca întregitoare ale catedrei. Și chiar în cazul când catedra e completă, preotul nu este în drept a pretinde plata acestor ore. Totuși dacă Comitetul școlar dispune de fonduri și deci apreciază că este cazul a se plăti aceste ore, poate acorda plata, însă fără ca aceasta să constituie o obligație.

Șeful Serviciului, (ss) KIRIȚESCU.

Ca o completare a caetului de sarcini, pentru uniforme de vară ale personalului de serviciu al Autorităților de Stat, care vi s'a comunicat, vă aducem la cunoștință că s'a stabilit de către Comisiunea Textilelor de pe lângă Oficiul de Rationalizare

și Normalizării, că aceste uniforme să aibă culoarea tabac.

p. Ministru (ss) BANCIU.

Ca urmare la circulara No. 183392/930 avem onoare a vă aduce la cunoștință că în cazul că licitația se ține în mai multe localități pentru acelaș obiect (evident în aceeași zi și oră) adică în cazul când adjudecarea provizorie, se face de autoritatea Centrală pe baza rezultatelor parțiale care se prezintă la licitație dintr'o localitate. Aceasta vă rugăm a o comunica și autorităților în subordine.

Subsecretar de Stat, (ss) IOANIȚESCU.

Avem onoare a vă aduce la cunoștință că în conformitate cu regulamentul Monitorului Oficial, urmează toate imprimarele și registrele de care aveți nevoie să se confecționeze la stabilimentul Monitorului Oficial.

Dacă Monitorul Oficial, la comanda ce i se dă va comunica că nu poate efectua imprimarele și registrele în chestiune, numai în acest caz se va ține licitație publică.

Prețul Monitorului Oficial, nu va putea în nici un caz depăși, cu 10% ultimul preț plătit de Minister la ultima comandă dată particularilor.

În consecință vă rugăm să binevoiți a dispune ca aceste dispozițiuni să fie aduse la cunoștință nu numai a tuturor serviciilor din Departamentul D-vs. dar și tuturor Regiilor Publice Comerciale și Instituțiilor Autonome depedente de D-vs.

Ministru, Secretar de Stat,
(ss) Indescifrabil.

Avem onoare a vă înainta în copie ordinul Onor. Minister al Instrucțiunii și Cultelor No. 675/931, și vă rugăm a vă conforma întocmai.

Totodată, ca urmare la circulara noastră No. 1260/931 relativă la tablourile cu portretul M. Sale Regelui vă repetăm că veți înainta direct Onoratului Minister, Direcțiunea Contabilității comanda de fotografii și costul lor, iar nu Directoratului.

Șeful Serviciului,
CONST. GÂDEA.

Șeful Secției Contabilității,
ALEX. MUCENIC.

Avem onoare a vă aduce la cunoștință că francarea corespondenței oficiale, precum și creditarea mesageriilor și telegramelor expediate în cursul anului 1931, se va face după aceleași norme ca și în anul trecut.

Se recomandă însă toată prudența și economia necesară în utilizarea întregii corespondențe.

În ce privește telegramele, vă rugăm, ca utilizarea lor să se facă numai în cazuri de absolută nevoie și în texte cât mai reduse.

Timbrele oficiale se vor ridica, ca și până acum, dela Oficiul P. T. T. sau factori poștali, contra chitanță în dublu exemplar.

Pe chitanțele de primire se va aplica ștampila școalei sau instituției în mod vizibil, iar întregul conținut al chitanței și semnătura celui ce o liberează, să fie cât mai citibilă.

Aducându-vă aceasta la cunoștință, vă rugăm să binevoiți a dispune să se dea ordinele necesare, organelor subordonate D-vs. pentru aplicarea și executarea lor.

p. Ministru, (ss) BORXA.

Avem onoare a vă aduce la cunoștință că Ministerul Industriei și Comerțului Direcțiunea Generală a Măsurilor și Greutăților cu adresa No. 533/930 ne aduce la cunoștință că unitatea de măsură Yards este străină sistemului metric și potrivit legii în vigoare pentru aplicarea acestui sistem de măsură întrebuintarea acestei măsurii este categoric oprită.

În consecință vă rugăm să binevoiți a dispune ca ori de câte ori acea administrațiune va avea nevoie de furnituri ce se măsoară cu acea unitate de măsură, atât caetu de sarcini cât și Publicațiile ce se vor face pentru asemenea licitații, cantitatea furniturilor respective să fie indicată în metri, singura unitate de măsură arătată de sistemul metric adoptat în țara noastră.

Acest lucru vă rugăm să binevoiți a-l aduce la cunoștință tuturor Regiilor Publice Comerciale al Caselor Autonome pendinte de acel Minister.

p. Ministru, (ss) BANCUI.

C R O N I C A E X T E R N A

Redăm aici articolul din „La Vie Catholique” din 28 Martie, a. c. cu titlul de mai sus, pentru două motive: 1. Pentru a se vedea cu câtă minuție autoritatea Bisericii Romano-Catolice caută să dea un răspuns la toate chestiunile, chiar celor mai ciudate, care sunt în legătură cu viața societății; și 2. Pentru a se vedea câteva din sfaturile practice cu privire la educațiunea tineretului.

„Sfântul Officiu” este vechea închiziție romană, care în ultimul timp a luat numele de *congregațiunea supremă* și a devenit prima autoritate a Curiei Romane. Misiunea ei este de a veghea la menținerea integrității de credință și moravuri. „În adunarea generală a Sf. Officiu, ținută Miercuri, 18 Martie 1931, au fost propuse următoarele chestiuni:

1. Se poate aproba metoda așa numită de „educația sexuală”, sau chiar de „inițiațiune sexuală”?

2. Ce trebuie să credem despre teoria așa zisă a „Eugenismului”, fie pozitiv fie negativ și despre mijloacele pe care ea le indică pentru îmbunătățirea rasei umane, fără a ține

seama de legile naturale, divine sau bisericești cu privire la căsătorie și drepturile indivizilor? (Eugenism se numește știință care se ocupă cu găsirea condițiilor celor mai propice pentru perpetuarea genului omenesc).

„Cardinalii propuși pentru păstrarea integrității credinței și moravurilor, examinând cu grijă aceste chestiuni și după ce au ascultat și părerea celor cari puneau aceste chestiuni, au declarat că trebuie răspuns astfel:

La prima chestiune: *negativ*. În educațiunea tinerimii trebuie conservată în mod absolut metoda întrebuintată până acum de Biserică și Sfinții și recomandată de Suveranul Pontif în scrisoarea enciclică publicată asupra educațiunii creștine a tinerimii la 31 Decembrie, 1929. Trebuie adică mai întâiu să se facă o educațiune religioasă complectă, solidă și fără întrerupere tinerimii de ambele sexe; trebuie trezite în ea respectul, dorința și dragostea pentru virtutea angelică; trebuie mai ales să o obișnuim cu rugăciune, cu împărtășirea regulată cu Sfintele Taine, cu pocăința, cu

Sfânta Euharistie; trebuie să o îndemnăm a cinști cu respect filial pe Prea Sfânta Fecioara, Mama sfintei virtuți a curăției, precum și a se pune pe deantregul sub ocrotirea sa, să o sfătuim a se feri cu grije de lecturile primejdioase, de spectacolele urâte, de tovărășiile și de toate ocaziunile de a păcătuī.

„In consecință, nu se poate în niciun fel aproba ceea ce s'a scris și publicat pentru apărarea noii metode, mai ales în ultimul timp, chiar de către unii autori catolici.

„La o nouă chestiune s'a răspuns astfel: această teorie (a eugenismului) trebuie desaprobată în mod absolut și considerată ca greșită și condamnată.

Tot în „*La Vie Catholique*“ și anume în No. dela 14 Martie, 1931, găsim comunicată o nouă explicație a minunilor Domnului, sau cel puțin a minunilor de vindecări și învieri. Această nouă explicație vine din Germania și este dată de un Doctor anume *Fenner*, pastor la spitalul Universității din Berlin. După dânsul, toți bolnavii vindecați de Mântuitorul, toți morții (sau, după cum zice autorul pretenșii morți) înviați de El și chiar toți cei cari au fost împărțiși de vreun act minunat din partea Domnului, începând cu Sf. Apostol Pavel însuși, erau atinși de una și aceeași boală și anume de *isterie*. Paraliticii? Niște istericii.—Femeea cu scurgere de sânge? O isterică.—Indrăciții? Isterici de asemenea. Surzii, orbii? Isterici toți.

Dar atunci toată lumea eră isterică în timpul Domnului Iisus Hristos? Tocmai așa, și d-rul *Fenner* adoptă atunci concluziunea, unui alt om de știință, anume *H. Singer*, care a zis:

„Maladiile sistemului nervos erau atât de răspândite printre Evrei, că un individ normal pare să fi fost la ei o excepție“.

Jurnalul francez nu insistă mai mult asupra acestei afirmațiuni ci se mulțumește să adauge cu ironie că acest lucru e cam prea ciudat.

Mintea sănătoasă și bunul simț ne arată cât de fantezistă este o asemenea explicațiune dată minunilor Domnului.

Sf. Scriptură ne arată cu siguranță că puterea lui Dumnezeu singură face minuni. Domnul o aveă, ca Fiul al lui Dumnezeu și Dumnezeu adevărat. Și El a dat-o și ucenicilor săi, cari la rândul lor au făcut minuni ca și învățătorul lor Dumnezeesc.

Oricine învață altfel, este dela Diavolul.

N. CAZACU

CARTI NOUI

Ardem sau îngropăm morții? de Preotul Ec. I. Popescu-Mălăești, Profesor la Facultatea de Teologie din București, Prețul 25 lei.

Chestiunea arderii morților a format acum 2-3 ani obiectul unor discuțiuni aprinse și mult urmărite de publicul cetitor. Deși nu mai apare în presă, și astăzi această chestiune preocupă multă lume. Sunt foarte dese ocaziunile, în cari preotul e întâmpinat cu întrebarea dacă arderea morților n'ar fi de preferat în locul îngropării, practică până acum. Încât studiul Părintelui Profesor Mălăești vine la timp și umple un gol bine simțit. Până în prezent noi, preoții, n'am avut ce pune în mâna acelora cari doriau să cunoască lucrul în întregimea lui. Lumea astăzi nu se mai mulțamește cu fraze calde, oricât ar fi ele de meșteșugite. Ci — cel puțin unii, cari sunt desigur și cei mai porniți a susține arderea — cer documentare luminoasă și tare. Chiar acum 3—4 zile, o doamnă de bună condițiune, în prilejul unui parastas, mi-a pus această chestiune, ca una ce este aderentă a arderii morților. Și în urma discuțiunii ce am avut cu ea, mi-a părut foarte bine că i-am putut pune în mână studiul Părintelui Mălăești, pe care cetin-du-l acasă în liniște și meditație cred că va izbuti mai ușor să ajungă la formarea convingerii că nu arderea, ci îngroparea corespunde demnității omenești. Dacă și în urmă va continuă a-și menține părerile crematuriste, firește că alte mijloace de întrebuințare sunt imposibil de născocit.

Deși în aceste câteva rânduri n'avem intențiunea de a face o expunere mai largă a cuprinsului cărții, totuși credem că e necesar să reținem cât de puțin, pentru acei cetitori ai noștri cari ar dori să nu treacă repede pe lângă această broșură.

Așa dar, ni-se arată în ce chip au fost îngrijite trupurile morților din cele mai vechi timpuri. Erau patru felurile de îngrijire a trupurilor morților: 1) Expunerea trupului la aer, la soare, unde sta până se uscă, 2) Aruncarea în apă, în care ideea de îngropare există, dar elementul se deosebește, 3) Arderea parțială sau totală și 4) Îngroparea în pământ. Și expunerea la aer ca și arderea era unită cu îngroparea, căci resturile au fost îngropate totdeauna. Ceea ce e principal e că „*întotdeauna felul de îngrijire de trupul mortului, stă în legătură cu felurile credințe privitoare la moarte și la soarta sufletelor după*

moarte“, și că în tot cursul vremii se constată *îngroparea în pământ a resturilor*.

După învățătura V. Testament toți morții trebuiau îngropați. Arderea este socotită ca pedeapsă pentru curvie sau alte fapte urâte și considerată ca o mare grozăvie, căci era cult păgân.

În Noul Testament nu găsim nimic în privința arderii. Dar „arderea nu poate fi *simbol al învierii*, căci ce se arde nu mai încolțește, nu mai răsare, Dar ce se *îngroapă* răsare. Și îngroparea în pământ, zice Mântuitorul, este o condițiune pentru încolțire și răsărire (Ioan XII 24). De acela nici nu se vorbește undeva de ardere în Noul Testament. Mântuitorul însă a spus limpede că îngroparea este singurul mijloc de îngrijire a trupurilor, când zice că la judecata viitoare „*cei din mormânturi vor auzi glasul Lui*“ și vor învia„.

Toată tradiția bisericească, prin Filozoful Aristide (sec. II), Tertulian (sec. II), Minuciu Felix (sec. II), Origen (sec. III), Hrisostom (sec. IV), Augustin (sec. IV), înfățișează grija de *îngropare* ca o datorie de umanitate.

În partea finală ni-se arată temeliile crematoriștilor și anume cât de slabe sunt în lumina datelor științifice ca și a celor de ordin moral și pedagogic estetic.

Recomandăm deci cu toată căldura acest documentat și unic studiu în limba românească dat la lumină de P. C. Pr. I. Popescu-Mălăești.

* * *

Sectele din România de Arhiereul Grigorie Leu-Botoșăneanu, Tipografia Eparhială „Cartea Românească“ din Chișinău. Preț 80 lei, pagini 130.

P. S. Arhiereu Grigorie Leu, Vicarul Mitropoliei Iași, publică această lucrare pentru credincioși și în special pentru conlucrătorii preoților. În partea I vorbește despre origina și cultul în general la sectele mistice și sectele raționaliste protestante.

În partea II despre sectele din România, descriind fiecare sectă aparte cu doctrina, învățătura și cultul ei. Ne bucurăm de această prețioasă contribuțiune pe care o aduce P. S. Leu la lămurirea problemei sectelor religioase în țara noastră. C. C. Preoți pot găsi în această lucrare un înțelept îndrumător în lupta ce au de dus pentru apărarea și întărirea doctrinei ortodoxe în sufletele credincioșilor.

O recomandăm înzistent cu convingerea că slujim cea mai importantă nevoie ce se simte în viața actuală a bisericii.

Canoanele Bisericii Ortodoxe însoțite de comentarii, vol. I partea II (Canoanele sinoadelor ecumenice) traducere făcută de Uroș Kovincici, protoiereul ortodox sârbesc al Aradului și Dr. Nicolae Popovici profesor la Academia Teologică din Arad după Dr. **Nicodim Milaș**. Arad, Tip. Dierezană, 1931, preț 300 lei.

Se știe că Dr. Nicodim Milaș e considerat ca cel mai mare canonist al Bisericii ortodoxe. Încât e inutil să mai înzistăm asupra valorii operii de față dată în românește de iscusii și sângulincioși traducători din Arad. Astăzi se ivesc, în viața Bisericii Ortodoxe, o mulțime de probleme foarte importante pe cari preoțimea cu greu le-ar putea considera ca atare fără a se pune în curent cu cunoașterea regulilor de viață și credință stabilite în Sinoadale Ecumenice și adunate în colecțiuni de canoane.

Vol. I, partea I. apărută încă de anul trecut se găsește la același editură și costă 160 lei.

* * *

Tatăl nostru în tablouri și în cuvinte, lucrat de Prof. Pr. Dr. Marin C. Ionescu, ajutat de silința religioasă și artistică a elevilor Liceului „Gheorghe Lazăr“, București, Tipografia ziarului „Universul“ str. Brezoianu 9—11, preț 60 lei.

E o lucrare de bun gust creștinesc și artistic și o dovadă îmbucurătoare de ceace se poate face cu anumite grupuri de creștini (elevi, tineri sau maturi) atunci când păstorul pune suflet și înviorează inimile pentru îmbrățișarea cuvântului dumnezeesc al bisericii.

O recomandăm călduros fraților preoți.

* * *

Semințe creștine sădite în ogorul românesc de Pr. Ic. I. Mălăescu, Tomul III. Tipografia Cozia a Sf. Episcopii R.-Vâlcii, 1931. Preț 125, pagini 174.

Referent

AU APARUT :

„CARTEA DE RUGACIUNE, PENTRU TOT ROMÂNUL“. 150 pag. Format obicinuit, Lei 80 legată și 20 Lei broșată.

„CARTICĂ DE RUGACIUNI“, 242 pag. Format micuț. Pentru bărbați, de purtat în buzunarul pieptarului; pentru femei în trăsțuța de mână. Lei 155 în piele aurită; Lei 90 în piele simplă, Lei 70 și 80 în pânză; Lei 25, Broșată.

de Dr. MIRON CRISTEA, Patriarh.

Se recomandă tuturor.

„APOSTOLUL“

PAROHII VACANTE

PREOȚI

Protoeria I Ploești, jud. Prahova. — Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh dela biserica Sf. Filofteia (carterul Mimiș) din Ploești.

Parohia are 210 familii cu 1196 suflete.

Preotul primește salariul dela stat conform gradului de studii și gradațiilor ce are.

Este casă parohială în bună stare.

Afară de salariu, preotul are venitul epitrahilului, care este foarte redus, parohia fiind foarte săracă.

Cererile însoțite de actele și memoriile cerute de regulament se vor înainta Protoieriei I Ploești în termen de 30 zile dela data „Apostolatului“ în care se publică.

„Cererile intrate pe altă cale nu se pot lua în considerare. Asemenea și cererile lipsite de documentele prescrise de regulament“.

Protopop, CONST. M. PETRE.

Protopopiatul Vălenii de Munte. — Se publică concurs cu termen de 30 zile, pentru ocuparea parohiei Aluniș din protopopiatul Vălenii de Munte Județul Prahova, rămasă vacantă pe data de 15 Martie a. c. în urma demisionării pentru a-și regula drepturile la pensie Preotului Vasile Popescu.

Parohia are un număr de 620 familii cu 2800 suflete.

Posedă teren drept sesie parohială de 17 po-goane.

Casă parohială nu are. Parohia este situată pe un teren frumos și adunată la un loc, la o depărtare de 8 Kilometri de gara Vărbilău și 10 Kilometri de oficiul Slănic.

În afară de drepturile ce le oferă diplomele de studii, parohia mai dă ca venit al epitrahilului circa 15 000 lei anual.

Parohia Aluniș este clasificată ca parohie de rangul I.

Până în termen de o lună de zile dela data publicației, doritorii a ocupa parohia, vor înainta direct oficiului protopopesc Vălenii de Munte, cererile însoțite de actele necesare, conform art. 2 din regulament, pentru referire, cari se vor înainta apoi Chiriarhiei, pentru aprobare, conform art. 5 6 și 7 din regulament și art. 144 lit. h. din Statut.

Se mai adaogă că, „conform ordinului Sf. Mitropolii, secția administrativă bisericească No. 2329 a. c.“ cererile intrate pe altă cale, nu se pot lua în considerare, asemenea și cererile lipsite de documentele prescrise de regulament.

Protopop, D. ȘTEFANESCU.

Protoeria I Câmpulung Muscel. — Pe ziua de 1 Ianuarie înființându-se un post de preot ajutător în parohia Bughea de jos pe seama bisericii Sf. Dimitrie-Malu, spre a deservi enoriașii din satul Malu se publică concurs pentru ocuparea lui. Postul este plătit din bugetul comunei conform salarizării dela stat.

Doritorii vor adresa cererile cu actele necesare complete oficiului protopopesc în termen de 30 zile dela publicarea prezentului anunț în Apostolul.

Protopop, (ss) Pr. NICOLAE PROCA.

Protoeria jud. Teleorman circ. III-a Alexandria. — Se publică concurs, cu termen legal de 30 zile pentru ocuparea postului de preot paroh al parohiei Brânceni, vacantă prin decesul fostului paroh Pr. Nicolae Banu.

Parohia este socotită de cl. II și este compusă dintr'un singur sat cu 601 familii și 2250 suflete.

Are sesie parohială 8 1/2 Ha.

Afară de salariul plătit de stat în conformitate cu studiile. Preotul mai are și venitul epitrahilului socotit la circa 4000 lei anual.

Casă parohială nu are.

Cererile însoțite de toate actele cerute de regulament se vor înainta în termenul legal Protopopiei Alexandria.

Orice cerere introdusă pe altă cale decât cea arătată mai sus precum și cele cari nu vor avea actele cerute de regulament în regulă nu vor fi luate în seamă.

Protopop, Econ. ȘTEFAN D. POPESCU.

Proteria jud. Vlașca Circ I Giurgiu. — Se publică concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia Stănești, acest protopopiat, devenit vacant în urma încetării din viață a titularului de până aci, Pr. Ioan Tămășescu.

Situația parohiei:

1. Parohia are o populație de 1200 familii cu 4800 suflete.

1. Are două biserici în stare de servire și o a treia, construcție nouă, nepictată.

3. Casă parohială nu are.

4. Posedă sesie parohială de 17 Ha. teren arabil pentru folosința parohului.

Venituri. Salariul conform gradului de studii, renta sesiei parohiale, cota respectivă, și 10.000 lei din epitrahil.

Obligațiuni. Viitorul paroh să fie un bun bisericos și să aibe o purtare curat preoțească.

Doritorii vor înainta actele cerute de regulament direct oficiului protopopesc, în termenul mai sus arătat.

* * *

Se publică concurs cu termen de 30 zile pentru ocuparea postului de preot paroh dela parohia Pietrile, acest protopopiat, devenit vacant în urma transferării Preotului A. Georgescu.

Situația parohiei: Parohia Pietrile, este o parohie de clasa II-a, are o populație de 380 familii cu 1316 suflete.

Are biserică de zid în stare de servire.

Posedă sesie parohială.

Casă parohială nu există.

Venituri. Salariul coform gradului de studii, venitul epitrahilului care se ridică la 6000 lei anual precum și renta pământului cota respectivă.

Indatoriri. Cele impuse de canoane, legile și orânduile bisericești.

Cei ce doresc să ocupe această parohie vor înainta cererile însoțite de actele reglementare direct oficiului prptopopesc care cu referat legal le va înainta sf. Arhiepiscopii spre cele legale.

Cererile intrate pe altă cale nu se vor lua în considerare.

Protopop, Pr. AL. CONSTANTINESCU.

CÂNTĂREȚI

Protoieria Circ. II din Capitală. — Se publică concurs, în termen de 15 zile pentru postul de cântăreț I dela Parohia Vintilă Vodă, rămânând vacant pe ziua de 1 Martie a. c., prin lăsarea în disponibilitate a titularului, Gh. Tănase.

Candidații vor înainta cererile însoțite de acte cum și suma de lei 100, taxa de examen, Protoieriei Circ. II din Capitală.

Se publică concurs, în termen de 15 zile, declarându-se vacant postul de cântăreț al II dela parohia suburbană Vintilă Vodă, pe data de 1 Martie a. c.

Candidații vor adresa cererile însoțite de acte, cum și suma de lei 100, taxă de examen, cancelariei Protoieriei a II din Capitală.

Protoieru Econ. CONST. MOISIU

Se publică concurs, pentru ocuparea unui post de cântăreț, vacant în parohia Fundulea, prin demisia lui N. Popescu pe ziua de 1 Ianuarie 1931. Candidații vor depune mai întâi examenul înaintea comisiunii de organizare dela protoierie, la data care se va anunța parohiei,

Protopop Pr. TEODOR RĂDULESCU

Parohia I Ploești. — Se publică concurs cu termen de 30 zile dela această publicație, pentru ocuparea postului de cântăreț II dela biserica Sf. Ecaterina-Ploești, vacant prin transferarea titularului. Cererile se vor înainta Protoieriei.

Protopop, CONST. M. PETRE

Protopopiatul I T.-Măgurele. — Se publică concurs pentru ocuparea postului al II de cântăreț dela parohia Sf. Gherghie-Belitori, devenit vacant pe 15 Martie prin demisia titularului.

Candidatul va înainta acestei Protopopii în termen de 30 zile actele cerute de regulament.

Protopop, Ic. IOAN I. POPESCU

Protoieria I Câmpulung-Muscel. — Se publică concurs pentru ocuparea postului I de cântăreț vacant la parohia „Domnească” din Câmpulung, prin decesul cântărețului C. Săndulescu.

Cererile se vor adresa în termen de 15 zile la protoierie.

Protopop: Pr. NICOLAE PROCA

Numiri, transferări, demisii, decese

1 Februarie — 1 Aprilie 1931.

PREOȚI

Jud. Ilfov. — Pr. Gh. Bărbulescu titular la parohia Piteasca-Pasărea, jud. Ilfov, se detașează până la 1 August 1930, la parohia Bucureștii-Noi Loco, iar în locul său la Piteasca, se numește suplinitor ieromonahul Chiril Bobe.

Jud. Prahova. — Pr. V. Popescu, paroh la Alunișu, demisionat la 15/III/1931, se șterge din state.

Jud. Dâmbovița. — Pr. Ioan Ionescu, paroh la Măgura Bela, demisionat la 1 Martie a. c., se șterge din state.

Pr. Gr. Mogoșanu se numește la parohia nou înființată Puroinica în locul Pr. Ioan care trece la Greci-Dâmbovița.

Pr. D. I. Popescu, paroh Răsvadu de Jos, decedat la 23/II/1931, se șterge din state.

Jud. Muscel. — Pr. Ioan Popescu dela parohia Bughea-de-jos, fil. Malu, demisionat la 1 Februarie a. c., se șterge din state.

Jud. Teleorman. — Pr. Ioan Popescu dela parohia Beiu, decedat la 16 Ianuarie a. c., se șterge din state.

Jud. Vlașca. — Pr. Gh. Militaru dela Comana, decedat la 18 Ianuarie a. c., se șterge din state.

Pr. Ioan Tămășescu dela parohia Stănești, decedat, se șterge din state.

CÂNTĂREȚI-PARACLISERI

București. — D. Dumitrescu, cânt. la biserica filială Bradu-Boteanu, demisionat la 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

Vasile Popescu, cânt. la Isvorul Tămăduirii, ne-prezentându-se la post, se demite pe 1 Febr. a. c.

Gh. C. Pășoiu, se numește pe 1 Ianuarie a. c., cânt. la parohia Târcă, în locul lui N. Ancuța, demisionat de aceeași dată.

C. Zmărăndescu, cânt. la bis. Sf. Ecaterina, demisionat la 1 Ianuarie cor., se șterge din state.

Gh. Tănase, cânt. la parohia Vintilă Vodă, se șterge din state pe 1 Martie a. c.

Gh. Stoicescu, se numește pe 1 Ianuarie 1931, cânt. la parohia Oboru Nou, în locul lui Gh. Buioc, demisionat la 1 Decembrie 1930.

Ioan Dumitrescu, paracliser la parohia Sf. Ecaterina, se avansează pe 1 Ianuarie 1931 în postul pe cânt. II. în locul lui C. Zmărăndescu, demisionat pe aceeași dată.

Lucian Popescu, se numește cânt. II la parohia Roșu, pe ziua de 1 Ianuarie 1931, în locul lui C. Călina, pus în disp. pe ziua de 1 Dec. 1930.

Ierod. Melhisedek Tudose, cânt. la bis. Spirea Veche, transferat pe 1 Aprilie a. c., la parohia Sf. Ioan Gura-Pieței, în locul lui Toma Drăgulescu demisionat 1 Aprilie a. c.

Gh. Dumitrescu, paracliser, avansat cânt. II la M-reă Cotroceni pe 1 Ianuarie a. c., în locul d-lu N. Georgescu, decedat.

Jud. Ilfov. — Al. St. Popescu, se numește pe 1 Februarie a. c., cânt. la parohia Dragomirești-din-Deal, în locul lui P. Iordache transferat la Dragomirești-din-Vale.

Opriță I. Ilie, numește pe 1 Februarie a. c., cânt. la parohia Tunari, în locul lui Petru Popa, demisionat.

Ioan P. Iordache se transferă pe 1 Februarie a. c., dela Dragomirești-din-Deal, la Dragomirești-din-Vale, în locul lui C. Dobrișan, plecat.

N. Popescu, cânt. la parohia Fundulea, demisionat la 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

Samson Drăghici, cânt. la parohia Movila-Periș, se numește pe 1 Aprilie a. c., în locul vacant din anul 1926.

Jud. Prahova. — Vasile Ciobanu, cânt. la Moreni, plecat în armată, se consideră demisionat și se șterge din state pe data de 1 Februarie 1931.

Stelian Popescu, se numește pe 1 Ianuarie a. c., cânt. la parohia Puchenii-Crainici, în locul lui Mihail Sandu, demisionat la 1 Septembrie 1926.

Gh. P. Soare, se numește pe 1 Ianuarie a. c., cânt. la parohia Puchenii-Crainici, în locul lui Ioniță Popescu, decedat la 14 Iulie 1930.

Ioan Nuțulescu, cânt. la parohia Urleta, demisionat la 1 Noembrie 1930, se șterge din state.

D. Teodorescu, cânt. la bis. Sf. Vasile Ploști, se transferă pe data de 1 Ianuarie cor., în calitate de cânt. II la biserica Sf. Spiridon Ploști.

Dedu Tudor, cânt. la Buda-Palanga, demisionat la 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

Nic. Popescu, paracliser la bis. Sf. Spiridon Ploști demisionat la 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

V. Stamate, se numește pe 1 Ianuarie a. c., cânt. la Azuga, în locul vacant.

Gheorghe Chitrănă, se transferă pe 1 Martie a. c., dela bis. Sf. Ecaterina la bis. Sf. Vineri-Ploști, în locul lui Gr. Scărlătescu, demisionat la 1 Februarie a. c.

Neicu M. Radu, se numește pe 1 Ianuarie 1931, cântăreț la Mănăstirea Prahova, în locul vacant.

Jud. Dâmbovița. — Tiberiu Negoescu, se numește pe 1 Ianuarie a. c., cânt. la parohia Fieni, în locul lui N. Gh. Popa, demisionat pe aceeași dată.

Spiridon Gh. Vișoiu, se numește pe 1 Ianuarie a. c., cânt. la parohia Valea-Leurzii, în locul lui Gh. I. Chivescu, decedat în 1927.

Grigore Velea, cânt. la Puntea-de-Greci, decedat la 15 Ianuarie a. c., se șterge din state.

Benedict Gh. Zamfir, se numește pe 1 Ianuarie a. c., cânt. la parohia Capu-Coastei, în locul lui I. Băcănici, destituit pe aceeași dată.

C. I. Popescu, cânt. la Perșinari, demisionat la 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

Petre Costache, cânt. la filiala St. Nicolae, parohia Sf. Ilie-Găești, demisionat la 1 Ianuarie cor., se șterge din state.

Ioan Curentescu, se numește pe 1 Martie a. c., la Petrești-Uliești, în locul lui I. Petrescu, destituit pe aceeași dată.

Aurel Popescu, se numește pe 1 Martie a. c., cântăreț la parohia Mătăsaru, în locul lui M. Popescu, decedat.

Ioan Niculescu, cânt., parohia Pietrari, se numește pe 1 Aprilie 1931, în locul preac. Gh. Chițu, îndepărtat pe ziua de 1 Ianuarie 1931.

Gh. I. Pr. Rădulescu, cânt., parohia Teiș, numit cânt. pe 1 Martie a. c., în locul lui Ioan I. Ciocan, pus în disponibilitate de 1 Martie a. c.

Jud. Muscel. — Nicolae Gh. Gândilă, se numește pe 1 Ianuarie a. c., cânt. la parohia Colibași, în locul lui P. Teodorescu, demisionat la 1 Noembrie 1930.

Paracliserul N. Delican dela Subești, se avansează cânt. II, la aceeași biserică, în locul lui Gh. Sandu titular, decedat la 19 Octombrie 1930.

Ioan E. Popescu, se numește pe 1 Septembrie 1930, cânt. la Găești-Bratia, în locul lui Elisei Popescu, decedat la 27 Mai 1930.

Vasile V. Bebeșelea, cânt. parohia Corbi, se numește pe 1 Decembrie 1930, în locul lui C. Găinaru, demisionat pe 1 Noembrie 1930.

Jud. Teleorman. — Const. Vișoiu, se numește pe 1 Ianuarie a. c., cânt. la Florica, în locul vacant.

Gh. Gane Nedelescu, cânt. la filiala Antonești, demisionat la 1 Noembrie 1930, se șterge din state.

V. Stăiculescu, cânt. la par. Sf. Adormire, destituit pe 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

D. Dicu, se numește pe 1 Noembrie a. c., cânt. la parohia Vitănești, în locul lui Paraschiv Iordan, destituit pe aceeași dată.

Dinu Beșciu, se numește pe 1 Februarie a. c.,

cânt. la parohia Olteanca, în locul lui Stan Cojoacă, transferat pe aceeași dată.

Paraschiv Ușurelu, se numește pe 1 Februarie a. c., în postul de cânt. dela parohia Ciuperceni, în locul lui Anghel Brutaru, destituit pe aceeași dată.

Ioan Bârzan, se numește pe 1 Aprilie 1930, la Scroiștea, în locul lui Al. I. Dogaru, demisionat la 1 Martie 1930.

Jud. Vlașca. — Paraschiv Laudă, se numește pe 15 Ianuarie a. c., cânt. la parohia Daia, în locul lui A. Paraschivescu, îndepărtat din 1 Noemb. 1931.

N. I. Constantinescu, cânt. la parohia Sârbeni I, demisionat pe 1 Ianuarie a. c., se șterge din state.

St. Vătui, cânt. la parohia Crevenia, demisionat la 1 Noembrie a. c., se șterge din state.

Udrea St. Dumitru, se transferă pe 1 Noembrie 1930, dela Parohia Cârtojeni, la biserica Udeni, acelaș protopopiat, în locul lui I. Dumitrescu, pe data de 1 Noembrie 1930.

Marin Bețiu, se numește cânt. la biserica Știrbei Vodă, com. Pietrișu, în locul ocupat provizoriu de Scarlat Isaia, pus în disponibilitate. Reintegrarea se face pe 1 Martie a. c.

DARURI ȘI MULȚUMIRI

Parohia Bragadiru Teleorman, aduce pe această cale mulțumiri persoanelor arătate mai jos: pentru donațiile făcute bisericii.

1. Primăria Bragadiru pentru suma de lei 50.000 ce a dăruit pentru reparația turlei bisericii.

2. D-lui Radu Craciunescu și soției sale Lucreția funcționar, din București, care a dăruit 2 rânduri de odăjdii.

3. D-lui Nicu Canelli și soției sale Melania negustor din localitate, care au donat una dveră, una fotă de iconostas și un epitrahil.

* * *

Consiliul parohial al bisericii „Sf. Anton Curtea Veche”, aduce mulțumiri publice persoanelor mai jos notate, care pe lângă contribuțiunile benevole, ce au fost publicate în „Apostolul” No. 24 din 15 Decembrie 1929, No. 5 din 1 Martie și No. 23 din 1 Decembrie 1930, au donat și sumele de mai jos.

Vasile Iachim 100 lei; Un necunoscut 100 lei; Un creștin 6200 lei. — Total 6400 lei. Suma din urmă 46.697 lei. *Totalul colectei 53.097.*

Se adaugă 2895 lei, profit din vânzarea mărfurilor; 40.368 lei din economii bugetare pe 1930, 15.000 lei din bugetul bisericii pe 1931. *Total general 111.360 lei.*

Colecta s'a încheiat și costul clopotului a fost complet achitat.

La Zamfira Moscu să se rectifice 200 lei în loc de 2000, cum a apărut în „Apostolul” No. 23 din 1 Decembrie 1930.

Următoarele persoane au contribuit, cu sumele înscrise în dreptul fiecăruia, la sporirea fondului de restaurare a bisericii Sf. Anton-Curtea Veche București.

1) O. V. Mina 3000 lei; 2) P. Măcărescu 1000 lei; 3) Preot N. T. Georgescu 1000 lei; 4) Ana Apel 2000 lei; 5) Aglaia Col. Botez Diclescu 500 lei; 6) Elena Gh. Popescu 500 lei; 7) Elena Arltmovici 500 lei; 8) Florica El. Hârjescu 500 lei; 9) Constantin 1000 lei; 10) Ecaterina Mișculescu 500 lei; 11) Maria 500 lei; 12) †Ana și Nicolae 500 lei; 13) Elena cu copiii 1000 lei; 14) Ștef. D. Gall 1000 lei; 15) †Ecaterina Marinescu 2000 lei; 16) Alexandrina Dăscălescu 300 lei; 17) Mimi Z. Negulescu 500 lei; 18) D. I. Ionescu Mirea 5000 lei; 19) Colecta N. Minescu 900 lei; 20) Zoe Coleya 500 lei; 21) Alex. Șerban 300 lei; Valeriu Zaharescu 1000 lei; 23) Colecta Steluța Georgescu 2100 lei; 24) Colecta Th. Rădulescu 4000 lei; 25) Colecta Stere D. Dela-teșani 500 lei, Total 30.600 lei.

Întreaga sumă a fost depusă la Banca Populului cu libretul No. 5174/1931. Colecta rămâne deschisă, cu listele de subscripție aprobate de Sf. Mitropolie și Onor. Minister al ocrotirilor sociale.

* * *

Consiliul parohial al parohiei Chiojdeanca-Prahova, aduce mulțumiri sale următorilor enoriași, binefăcători ai bisericii:

Marin I. Radu a donat una sobă „Godin” No. 4 în valoare de lei 3500 și 1100 lei pentru cumpărarea a un rând vestimente bisericești. Ioan V. Samoilă un sf. Potir în valoare de lei 1000.

Teodor A. Negroiu trei mese de lemn și trei scaune în valoare de lei 450.

Ioan Stere Anca; 700 lei pentru cumpărarea a un rând de Vestimente și Procovete, cât și la ceilalți enoriași cari au contribuit de bună voie la cumpărarea Vestimentelor și Procovetelor.

Dumnezeu să le răsplătească fapta lor bună pentru binele bisericii.

AU APĂRUT:

Vol. I. — 69 „CUVĂNTĂRI ȘI PREDICI ale unui teolog mai târziu cleric român în țară sub stăpânire străină”. Pag. 382. — 1888-1902. Lei 120. —

Vol. II. — 55 „PASTORALE ȘI CUVĂNTĂRI ale unui episcop român în țară sub stăpânire străină”. Pagini 306. — 1910-1919. Lei 50. —

Vol. III. — 95 „CUVĂNTĂRI. Trei ani de propoveduire pastorală”. Pagini 365 — 1919-1922. Lei 60.

toate de

Dr. MIRON CRISTEA

Dați fiind valoarea autorului, le recomandăm preoților noștri spre cumpărare și folosire în munca ei pastorală.

„APOSTOLUL”